

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Over Amsterdam Alternative

Amsterdam Alternative, ontstaan in de tegencultuur en de vrijplaatsen van de stad, propageert en steunt collectieve actie, radicale politieke debatten en een wenselijke toekomst voor iedereen.

About Amsterdam Alternative

Originating with the city's counterculture and free spaces, Amsterdam Alternative stands for collective action and radical political debate for the sake of a desirable future for the many, not the few.

Free Newspaper

■ Issue #036

May-June 2021

Vrij Beton campaign photo (by 310k & Leon Henrickx)

Collectief eigendom

Amsterdam Alternative is onlangs van start gegaan met het collectief eigendom project 'Vrij Beton.' De doelstelling: vastgoed kopen, niet als individueel privé-eigendom maar collectief. Samen kopen = Samen de baas!

Lees meer op pag. 04

Samen tegen de normaal-doen...

Abel van Gijlswijk is frontman van de Amsterdamse punkband Hang Youth. Hij is ook regelmatig te zien en te horen op Instagram om zijn visie op het kapitalisme te delen. Amsterdam Alternative ging met Abel in gesprek over kunst en crisis.

Lees meer op pag. 07

Pluk (by Pablo van Wetten)

Never mind *I Amsterdam...*

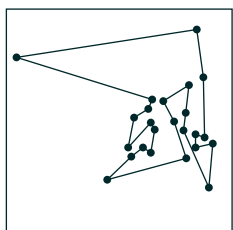
What made Amsterdam an attractive and indeed creative city in the recent past was exactly the existence of a movement that in decades of collective struggle and creative expression had built a city within the city, or rather, a city below the city.

Lees meer op pag. 10

Vrijheid in tijden van corona

Nederland slaagt er maar niet in de corona-epidemie onder controle te brengen. Volgens onze bestuurders heeft dat niets te maken met hun eigen zwalkende beleid en gebrekkige communicatie. De cijfers stijgen omdat we nu eenmaal vrijheidslievend zijn.

Read more on pag. 19

Participating venues:

ADM-Slibvelden, AstaroTheatro, Badhuistheater, Bajesdorp, Cavia, Cinetol, Cultureland, De Ceuveld, De Fabriek, De Nieuwe Anita, De Ruimte, Fort van Sjakoo, Kaskantine, LIMA, NieuwLand, OCCII, OT301, Pakhuis Wilhelmina, Plantage Dok, Plein Theater, Ruigoord, Teatro Munganga, Volta, Vondelbunker, WG, Workshop op de Ceuveld, Zaal100, Zone2Source

amsterdamalternative.nl

ormation // Information // Informatio

Info (NL)	Info (ENG)	Colophon	Contact
Over dit project Amsterdam Alternative is een gezamenlijk project van Amsterdamse panden waarin muziek, film, dans, theater en andere kunst wordt geprogrammeerd maar waar ook wordt gewoond en/of gewerkt. We zijn non-profit, experimenteel, internationaal, sociaal, tolerant en creatief. Onze gratis tweemaandelijks krant en website zijn bedoeld voor iedereen die geïnteresseerd is in het publieke programma van de deelnemende organisaties maar ook de achtergrondartikelen over en van de subcultuur, kunstenaars, muzikanten en schrijvers die werken, wonen of optreden in de betreffende panden. Tweetalig De basis van de krant is in het engels maar onze artikelen worden geschreven in het Nederlands of Engels. De keuze van de taal wordt gemaakt door de schrijver/afzender. We hebben het budget en de middelen niet om alles tweetalig af te drukken dus vandaar de keus om het op deze manier te doen. Excuus aan degenen die een van de talen niet kan lezen. Bijdragen? Wil jij graag bijdragen aan dit alternatief? Heel graag! We zijn als groep vrijwilligers altijd op zoek naar extra handen en hersens om stukken te schrijven, adverteerders te zoeken, de krant te distribueren en andere taken uit te voeren. Vele handen maken licht werk en hoe meer kunstenaars, schrijvers, denkers en muzikanten hun gedachten met ons willen delen hoe beter.	Vision/mission Amsterdam Alternative is a joint project realised by independent Amsterdam venues, places where music, dance, theatre and art is created, experienced and presented. We are non-profit, experimental, international, social, tolerant and creative. Our free bi-monthly newspaper and accompanying website are designed for everyone interested in the programming of the participating organisations. The newspaper will also provide information on the backgrounds of the artists, musicians, writers and sub-cultures that contribute to their local underground scenes; it will also provide insight on the independent venues in which such people live, work and play. Bilingual The main language of the newspaper is English. However, articles may be written in English or Dutch, depending on the author's choice. Unfortunately we have yet to realise the budget which will allow us to present each article in both languages; please accept our apologies for any inconvenience caused by this. Contribute? Would you like to contribute to this project? We would love to hear from you! We are a group of volunteers always on the lookout for extra hands and brains to help us with articles, suitable advertising/marketing partners, distribution and other tasks and needs that might arise. Many hands make light work! The more artists, writers, thinkers, musicians who share their ideas with us the better.	Board and daily coordination: Ivo Schmetz, Quico Touw, Sebastian Olma Editorial Team: Sebastian Olma, Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Menno Grootveld, Bart Stuart, Niels Niessen Writers, photographers, illustrators: Credited with every article Graphic design: Ivo Schmetz, www.310k.nl Print: Mister Paper Special thanks to: Stichting DOEN	Postal Address: Jan Hanzenstraat 39-41 1053SK Amsterdam Email contacts: Editorial: redactie@amsterdamalternative.nl Adverts: advertentie@amsterdamalternative.nl Music reviews: music@amsterdamalternative.nl Book reviews: books@amsterdamalternative.nl Video: video@amsterdamalternative.nl Subscriptions: subscription@amsterdamalternative.nl Vrij Beton - collective ownership: vrijbeton@amsterdamalternative.nl AA Academy: academy@amsterdamalternative.nl Art: art@amsterdamalternative.nl Other: info@amsterdamalternative.nl Online www.amsterdamalternative.nl

New Website

www.amsterdamalternative.nl

Adverteren (NL)	Advertising (ENG)
Amsterdam Alternative is niet van plan om een krant vol advertenties te worden maar om een gratis krant mogelijk te maken zijn er inkomsten nodig. We proberen hier zo zorgvuldig mogelijk mee om te gaan en zullen geen advertenties van grote commerciële merken plaatsen. We zijn op zoek naar organisaties, merken, labels etc. die passen bij onze visie en doelgroep. Ben jij geïnteresseerd om te adverteren in Amsterdam Alternative, neem dan contact op met: advertentie@amsterdamalternative.nl	It is not our plan to have a newspaper full of adverts. However, a freely distributed newspaper must have an income. It is our policy to avoid hosting adverts by major commercial brands. Instead we look for partner organisations, brands, labels that share our vision and passion for the underground, non-commercial scenes in our city. Are you interested in advertising in Amsterdam Alternative? Please contact us using the following email address: advertentie@amsterdamalternative.nl

Lidmaatschap (NL)	Subscription (ENG)
Amsterdam Alternative is een collectief project, een vereniging gebouwd op de kracht, energie en toewijding van de leden. Een organisatie als AA kan niet bestaan zonder mensen die willen helpen, willen meedenken en/of financiële steun willen geven. Daarom roepen we iedereen op om Amsterdam Alternative en onze doelstellingen te steunen middels een lidmaatschap. amsterdamalternative.nl/join	Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

AMSTERDAM ALTERNATIVE NEEDS YOU!

Are you a writer, photographer, illustrator, artist, video maker, financial expert, promoter or event organizer or want to give us a couple of hours of your time every two months to help us distribute the newspapers through amsterdam

Please get in touch and join the fabulous team of AA!

info@amsterdamalternative.nl

Enthousiasme

Tegenwoordig spreek ik regelmatig met mensen over Vrij Beton. Met vrienden en bekenden, maar ook met mensen die ik niet eerder heb ontmoet of gesproken. Het leuke aan al die gesprekken: iedereen is enthousiast! We zijn al best een tijdje bezig met de voorbereidingen van het project, maar sinds mijn artikel in de vorige editie (AA#035) en de posters in de stad is het project in een kleine stroomversnelling geraakt. Met deze 36ste editie van onze krant hopen we nog meer mensen te enthousiasmeren. En wellicht zet meer inzicht ook aan tot doneren! De hoogte van het bedrag maakt niet uit, alle bedjes helpen. Ik ben ervan overtuigd dat het ons - met z'n allen - gaat lukken om Vrij Beton tot leven te wekken. Nieuwe vrijplaatsen in Amsterdam, permanent en in collectief eigendom.

Nieuwe vrijplaatsen in Amsterdam, permanent en in collectief eigendom.

Campagne voeren

Om er voor te zorgen dat nog meer mensen enthousiast worden, leek het ons een goed idee om deze 36ste AA-krant te wijden aan het begrip collectief eigendom en de principes en kernwaarden van Amsterdam Alternative. Daarom in deze issue artikelen over collectief eigendom, nieuwe autonomie, collectiviteit, wooncoöperaties, mentaliteitsverandering, actievoeren, kunst, vrijheid, inclusiviteit en een aantal mooie voorbeelden uit de praktijk. Wij zijn namelijk niet de enigen die vechten voor

verandering. Vele anderen strijden met ons voor een eerlijkere samenleving, minder verspilling, een beter klimaat, vrijheid, betaalbare huisvesting, gelijke kansen, enzovoort. Amsterdam Alternative steunt indien mogelijk iedereen die zich inzet voor onderwerpen die aansluiten bij onze principes en kernwaarden. Grote acties tegen de fossiele industrie maar ook kleine initiatieven zoals het weggeven en redden van voedsel dat anders in de prullenbak belandt of de *repair* café's die aanzetten tot repareren in plaats van vervangen. Aansturen op een mentaliteitsverandering, daar gaat het om. Een samenleving zonder focus op consumeren en economische belangen kan zoveel mooier zijn dan het marktgericht systeem waarop we ons al jaren blind op staren. Vrij Beton gaat over ruimte in de stad, vierkante meters voor experiment en activiteiten die niet passen binnen de commerciële mainstream. En het gaat over samen zijn. Samen lachen, samen voelen, samen strijden, samen veranderen, samen wonen. Vrij Beton gaat over nieuwe vrijplaatsen maar ook over diversiteit, paradijsvogels, solidariteit, wilskracht, rafelranden en avontuur. Door middel van onze Vrij Beton-campagne (posters, video, online banners, flyers, truien en andere promomiddelen) hopen we deze boodschap te verspreiden.

Help mee

In deze krant staan op pagina 14 en op de achterkant twee van de drie verschillende Vrij Beton-posters afgebeeld. Hang deze voor je raam, op je werk of in je school. Hoe meer mensen het zien, hoe meer mensen zich aansluiten en hoe meer kans dat we ook in de toekomst nog kunnen genieten van mooie momenten en activiteiten in spannende vrijplaatsen. Er zijn ook posters op A0, A1 en A2 for-

maat. Een deel daarvan zal in de komende weken door Amsterdam worden worden door Centercom en Nice2Know. Zij nemen de *frames* op straat voor hun rekening maar er zijn nog zoveel meer goede plekken om de posters op te hangen. Heb jij ideeën en tijd, laat het ons dan weten. Bij deze roepen we iedereen op om te helpen met het verspreiden van kranten, posters en flyers.

Bij deze roepen we iedereen op om te helpen met het verspreiden van kranten, posters en flyers.

Doneren

Het uiteindelijke doel van onze promotie-campagne is om donaties te werven. Alleen met een zak geld kunnen we het voor elkaar krijgen om als onafhankelijke partij vierkante meters te bevrijden uit de wurggreep van de markt. Alle kleine beetjes helpen dus vraag al je vrienden, kennissen en familie om een duit in het zakje te doen. Doneren kan heel eenvoudig via onze website. Naast de 'kleine' donateurs zijn we ook op zoek naar de wat 'grotere' jongens. Mensen die bulken van het geld. Mensen die aan het begin van hun carrière (als artiest of ondernemer) veel hebben gehad aan de vrijplaatsen van weleer. Mensen die begonnen met illegale feestjes in tunnels en later de ArenA vulden enzovoorts. Het is tijd om iets terug te geven aan de scene die jou de kans heeft gegeven om groot te worden. Zo maken we het ook voor jonge

generaties mogelijk om avonturen te beleven, te dromen en creativiteit te vieren.

Zo maken we het ook voor jonge generaties mogelijk om avonturen te beleven, te dromen en creativiteit te vieren.

Dank

Onze dank gaat uit naar iedereen die Amsterdam Alternative in de afgelopen jaren heeft geholpen. Zonder jullie was het niet gelukt om zoveel moois neer te zetten. Amsterdam Alternative draait geheel op vrijwilligers. Mensen uit alle lagen van de bevolking, alle leeftijden, nationaliteiten en kleuren die geloven in een toekomst die mooier kan zijn dan het verleden ooit is geweest. Enthousiasme en wilskracht verbindt en genereert een enorme collectieve kracht. Een kracht die steeds groter wordt doordat zich elke week weer nieuwe gemotiveerde mensen aanmelden om mee te helpen. Speciale dank voor financiële ondersteuning van het Vrij Beton project gaat uit naar Stichting DOEN. Dankzij hun geloof in onze ideeën hebben we deze eerste belangrijke stappen kunnen zetten. Daarom: nu doorpakken :) Hopelijk zullen er in de komende weken, maanden en jaren nog meer mensen en organisaties hun steun aanbieden en gaat het ons lukken om ons Amsterdam stukje bij beetje weer mooier, eerlijker, gezonder, veiliger, liever, solidair en avontuurlijk te maken. Samen!

Vrij Beton

Vrij Beton

Vrij Beton

Doneer: www.amsterdamalternative.nl/donate

De *ins* & *outs* van collectief eigendom

Amsterdam Alternative is onlangs van start gegaan met het collectief eigendom project ‘Vrij Beton’. De doelstelling: vast-goed kopen, niet als individueel privé-eigendom maar collectief. Samen kopen = Samen de baas!

Een interessante constructie en wat ons betreft dé manier om onze stad weer te verrijken met nieuwe vrijplaatsen. Collectief eigendom is geen uitvinding van Amsterdam Alternative, zeker niet. Het bestaat al langer dan vandaag en kent verschillende vormen. Aan de hand van een aantal voorbeelden en een stukje theorie proberen we helder te maken wat collectief eigendom inhoudt en hoe wij het zouden willen organiseren.

Eigendom

We leven tegenwoordig in een samenleving waarin eigendom centraal staat. Zo goed als alles op aarde (en als we niet oppassen ook in de ruimte) is door iemand in bezit genomen of aangekocht, waardoor diegene het recht heeft verworven om anderen van dat eigendom uit te sluiten. Het is een systeem dat in de loop van de geschiedenis tot vele conflicten heeft geleid en dat *zeer* zeker ook in de toekomst zal blijven doen.

Het begrip ‘eigendom’ kunnen we verdelen in vier verschillende soorten, namelijk: particulier eigendom, bedrijfseigendom, staats-eigendom en collectief eigendom.

Particulier eigendom is het eigendom van een natuurlijke persoon, een individu. Helaas wordt individuele rijkdom vaak verward met vrijheid. Velen denken dat je vrij, zorgeloos en gelukkig zal zijn als je veel geld en bezit hebt. Het najagen van deze droom is de dagelijkse bezigheid van de mens geworden en zorgt voor vele problemen en grote ongelijkheid in de wereld.

Bedrijfseigendom ligt meestal in het verlengde van het particuliere eigendom en is zeer dominant aanwezig in onze samenleving. Bedrijven zijn er in veel verschillende vormen en maten en opereren over het algemeen zelfstandig. De laatste decennia hebben een aantal grote bedrijven zoals Shell, Apple, Microsoft, Google, Unilever etc. veel geld en macht vergaard door het uitspelen van monopolie posities en overkopen van kleinere concurrenten. De winsten van de grote bedrijven vloeien helaas slechts naar een klein aantal rijke mensen die daardoor steeds rijker worden.

Staats-eigendom (ook wel openbaar eigendom of publiek eigendom genoemd) is zoals het woord al zegt het eigendom van de staat. Helaas heeft de staat in de afgelopen decennia veel belangrijk eigendom in verschillende sectoren verkocht. Privatisering heeft plaats gevonden in de communicatie (telefoon, post, televisie), educatie, huisvesting, openbaar vervoer, zorg, de energiemarkt en ga zo maar door. Allemaal belangrijke pilaren in de samenleving, die zouden moeten zorgen voor een gelijke behandeling en gelijke kansen voor iedereen.

De vierde vorm van eigendom is het **collectieve eigendom**. Dat wil zeggen het eigendom van meerdere mensen tegelijk, het collectief. Het is de minst bekende vorm van eigendom maar een heel interessante, zeker in tijden waarin ongelijkheid, consumentis-

me en de prijzen van woon- en werkruimte blijven groeien. We groeien op met het idee dat je ervoor moet zorgen om zoveel mogelijk bezit te vergaren. Bezit is vrijheid en zekerheid. Maar die aanname gaat voorbij aan het feit dat er zoveel andere prachtige dingen in het leven zijn dan werken, werken en nog eens werken. Het concept collectief eigendom gaat voorbij aan de drang om alles individueel te bezitten. Samen werken, samen leven, samen lachen, samen kopen, samen delen... Het wordt allemaal veel logischer als we ervan uitgaan dat we wonen in een samen-leving.

Je kunt een collectief op verschillende manieren organiseren: vereniging, stichting, coöperatie (of een combinatie daarvan). Afhankelijk van je doelstellingen is het belangrijk om de juiste vorm te kiezen en te zorgen voor een veilige constructie die eventuele gevaren voorkomt. Je kunt heel veel verschillende dingen als collectief bezitten: een verzameling boeken, een aantal voertuigen, grondstoffen, een grote fruittuin en ga zo maar door. Voor ons ‘Vrij Beton’-project - en dus dit artikel - beperken we ons tot het in collectief eigendom verwerven van vastgoed.

Wooncoöperaties

De laatste jaren wordt er door de politiek en pers regelmatig gesproken en geschreven over coöperaties en wooncoöperaties. Er is enthousiasme en zelfs welwillendheid van de gemeente om nieuwe initiatieven te assisteren. Het is mooi om te zien dat er in verschillende sectoren coöperaties ontstaan en dat mensen dus in collectieve vorm het heft in eigen handen nemen. Er bestaan verschillende soorten coöperaties: bedrijfscoöperatie, ondernemerscoöperatie etc. Wij richten ons voor nu even op de wooncoöperatie.

Een wooncoöperatie is, simpel gezegd, een groep mensen die georganiseerd zijn als coöperatie (speciale vereniging), en samen de verantwoordelijkheid nemen voor hun huisvesting. Sommigen kopen een eigen woning in een complex (kopers-coöperatie) en organiseren het beheer in coöperatief verband. Dit lijkt een beetje op een Vereniging van Eigenaren en heeft dus weinig met collectief eigendom te maken. Anderen starten een beheercoöperatie terwijl ze hun huis huren. Zij nemen samen het beheer (of delen daarvan) over zonder hun huis te kopen. De derde vorm is die waarbij de wooncoöperatie de collectieve

eigenaar is van een wooncomplex of -gebouw. In dit geval kopen de bewoners niet hun eigen plekje maar worden ze huurders van de wooncoöperatie en is die coöperatie dus de eigenaar. In dit geval van de zelfstandige wooncoöperatie kun je echt spreken van collectief eigendom.

Wij willen geen pand
waarin alleen wordt
gewoond maar zijn juist
geïnteresseerd in het
mengen van
verschillende functies.

Vrij Beton

Ons project lijkt het meest op de derde vorm van de wooncoöperaties, maar dan niet even anders. De verschillen zitten ‘m in de invulling van het concept maar bijvoorbeeld ook in de naam. Wij willen geen pand waarin alleen wordt gewoond maar zijn juist geïnteresseerd in het mengen van verschillende functies. Wonen en/of werken plús publieke functies. Vooral die laatste zijn belangrijk, omdat deze voor voor een andere dynamiek zorgen en ook voor verbinding met de buurt en andere stadsbewoners. Ons doel van een pand met ruimte(s) voor concerten, kunst, dans, film, eten, workshops en werkplaatsen is heel wat anders dan een pand met alleen woningen of ateliers. Dus wat ons betreft past de naam wooncoöperatie niet bij het concept van collectief eigendom dat wij voor ogen hebben. Een ander verschil met de wooncoöperatie is dat wij dit project niet voor onszelf starten. De meeste mensen starten een wooncoöperatie om er zelf te gaan wonen en/of werken. Dat is uiteraard legitiem maar onze opzet is anders. Wij willen middels de kracht van een groot collectief vierkante meters bevrijden uit de wurggreep van de markt. Wie in het vervolg in dat ‘Vrij Beton’ pand gaan wonen en werken is nog volledig open.

Onze belangrijkste motivatie is dat wij willen dat er ook in de toekomst nog plekken zijn waar het succes niet wordt gemeten aan de hand van de boekhouding. Vrijplaatsen waar jong talent een podium heeft om zich te ontwikkelen, waar sociaal-maatschappelijke organisaties de ruimte krijgen om te experimenteren, en waar andere activiteiten die niet passen in het commerciële circuit een plek vinden. Sinds het kraken is verboden en de roekeloze sloopkogel van de gentrificatie door de stad slingert is vrije ruimte steeds schaarser geworden. Alles wordt overgelaten aan de markt, en precies daarom moeten wij als collectief zelf aan de slag. Als wij willen dat er in het Amsterdam van de toekomst nog plaats is voor afwijkende concepten dan moet er nú iets

gebeuren. Als wij willen dat de kunstscene, het nachtleven en de zogenaamde creatieve industrie uit de dwangsystematiek van geld maken en kapitalistische innovatie worden gehaald dan moeten we aan de slag. Samen, als collectief! Samen strijden voor plekken waar je niet wordt beoordeeld op je kleding, afkomst, bankrekening of opleiding. Middels het project ‘Vrij Beton’ doet Amsterdam Alternative daarom een poging om iets nieuws op te zetten. Zoiets als kraken maar dan anders. Geen nostalgie maar een nieuw model. Geen concurrentie voor de prachtige reeds bestaande plekken, maar een aanvulling. Een systeem om nieuwe mogelijkheden te creëren, in collectief verband.

Mooie voorbeelden

Zoals gezegd is Amsterdam Alternative zeker niet de uitvinder van het collectief eigendom. Het bestaat al lang en er zijn dus tal van prachtige voorbeelden te vinden in Amsterdam en daarbuiten. Hieronder een kort overzicht, in random volgorde, van verschillende plekken in Amsterdam. Zeker niet alles, maar wat ons betreft mooie plekken met verschillende constructies.

Soweto

www.soweto.nl

Soweto is een woningbouwvereniging waar zelfwerkzaamheid van huurders voorop staat. Door panden aan groepen te verhuren die in eigen verantwoording het gebouw beheren zorgt Soweto voor betaalbare woon- en werkruimte. Soweto is een democratische vereniging waarin de leden gezamenlijk over het beleid van de woningbouwvereniging besluiten. Solidariteit en duurzaamheid spelen daarbij een grote rol. Woon- en werkruimten van Soweto worden niet direct door Soweto aan individuele huurders verhuurd maar aan een pandvereniging. In de pandvereniging werken de verschillende huurders samen om het pand te beheren. Het zijn dan ook de pandverenigingen die over toelating van huurders besluiten. Op die manier krijgen huurders maximale verantwoordelijkheid over hun leefomgeving. Soweto is lid van het Duitse Miethäuser Syndikat en staat in solidariteit met vergelijkbare organisaties.

Nieuwland

www.nieuwland.cc

Nieuwland is in 2015 aangekocht door Soweto. Het is gelegen in de Dapperbuurt in Amsterdam Oost en bestaat uit een woongroep, werkplaatsen en een sociaal-politiek buurtcentrum. Nieuwland biedt ruimte aan niet-commerciële, door vrijwilligers georganiseerde activiteiten gebaseerd op zelfwerkzaamheid en solidariteit. Het gebouw wordt verhuurd en geëxploiteerd door drie verenigingen die onafhankelijk zijn van Soweto, elk met een eigen organisatorische structuur.

VrijCoop

www.vrijcoop.org

VrijCoop is een vereniging van wooncoöperaties die zich inzet voor betaalbare woonruimte voor iedereen. De initiatieven die zich bij VrijCoop aansluiten staan centraal. De organisatie zorgt ervoor dat vastgoed vrijgekocht wordt van de markt: door verkoop onmogelijk te maken zorgen de initiatieven en VrijCoop gezamenlijk voor woonruimte die op de lange termijn betaalbaar blijft. Door middel

van kennisuitwisseling en onderlinge initiatieven steunen de leden elkaar. VrijCoop wil op die manier initiatieven die in zelforganisatie dezelfde doelen nastreven ondersteunen.

Bajesdorp

www.bajesdorp.nl

Op de plek van de directeursvilla van de voormalige Bijlmerbajes gaat Bajesdorp een nieuwe woon-werkplek voor kunstenaars en activisten bouwen. Het project wordt opgezet volgens de principes van VrijCoop, dus collectief eigendom en onverkoopbaar vastgoed. Je kunt het project steunen door een obligatie te kopen. Het nog te bouwen pand wordt eigendom van de vastgoedvereniging: Het Nieuwe Bajesdorp. Die vereniging heeft twee leden: de gebruikersvereniging en VrijCoop. Alle bewoners en vaste gebruikers zijn lid van de gebruikersvereniging. Deze vereniging huurt én beheert het pand van de vastgoedvereniging. De bewoners en gebruikers huren van de gebruikersvereniging. Op deze manier zet Bajesdorp samen met VrijCoop de gedeelde idealen van sociaal en solidair wonen voor de toekomst juridisch vast.

Plantage Dok

www.plantagedok.nl

Het Dok is een voormalige ambachtsschool in de Artis-buurt. In de jaren negentig werd het gebouw betrokken door krakende kunstenaars afkomstig uit de roemruchte Graansilo. ‘Mogelijkhedenplaats’ Plantage Dok is in bezit van een stichting en statutair verstrengeld met de vereniging van gebruikers van het pand. Iedere huurder is verplicht lid van de huurdersvereniging. De huurcontracten worden uitgegeven door de stichting. Het bestuur van de stichting heeft op veel gebieden toestemming van de huurdersvereniging nodig. Indien de vereniging en de stichting het niet eens zijn is statutair geregeld dat er een arbitragecommissie in het leven geroepen wordt die dan een bindend advies geeft. Hierdoor kan de voortgang van het project nooit stagneren vanwege conflicten.

De publieke ruimte wordt beheerd door een stichting die als penningmeester de huurdersvereniging heeft. Het stichtingsbestuur besluit in consensus waardoor er geen enkel besluit genomen kan worden zonder instemming van de

huurdersvereniging.

Door deze constructie kan het bestuur van de stichting niet met het project wegllopen of het verkopen. Ook kunnen de huurders de eigenaarsbelangen niet ondergeschikt maken aan hun belangen als huurder.

Vrankrijk

www.vrankrijk.org

Vrankrijk is een woon- en werkpand bevinkt door autonomen aan de Spuistraat 216 te Amsterdam. Het is gesplitst in een woongedeelte en een café. In november 1982 werd het pand gekraakt om sloop te voorkomen. Illegale ontruimingen door knokploegen faalden en in 1992 voorkwamen de krakers een door de rechter bevolen ontruiming door het pand en de grond aan te kopen en in zelfbeheer te nemen. Vrankrijk hanteert een constructie met stichting Dilemma als eigenaar gekoppeld aan bewonersvereniging Repelsteeltje. In hun geval sluit niet de stichting, maar de huurdersvereniging de huurcontracten met de leden (iedereen is lid van de vereniging). Omdat de stichting formeel gezien onafhankelijk van de gebruikers een eigen richting kon kiezen zijn de statuten een tijd geleden veranderd en is de juridische verstrengeling met de huurdersvereniging formeel gemaakt. Het bestuur van de stichting heeft op veel gebieden (net als bij Plantage Dok) toestemming van de huurdersvereniging nodig. Mochten de huurdersvereniging en de stichting het niet eens zijn dan is statutair geregeld dat er een arbitragecommissie in het leven geroepen wordt die een bindend advies geeft. Hierdoor kan de voortgang van het project nooit stagneren vanwege conflicten.

OT301

www.ot301.nl

Sinds 1998 verenigt EHBK (vereniging Eerste Hulp Bij Kunst) een diverse, internationale gemeenschap die als collectief het alternatieve, non-profit podium OT301 runt. In OT301 worden werken, wonen en publieke functies gecombineerd om bij te dragen aan de kunsten, politiek en subcultuur. EHBK deelt kennis en organisatorische taken op democratische wijze en moedigt alle leden en bezoekers aan om aan dat experiment mee te doen. De OT301 werd gekraakt in 1999 en in 2006 door Vereniging EHBK aangekocht. De grond is in erfpacht. Iedereen die een ruimte huurt in de OT301 is automatisch lid van de vereniging en wordt geacht actief deel te nemen in de organisatiestructuur middels een rol in een van de commissies of het bestuur. De EHBK hanteert een horizontale structuur. De Algemene Leden Vergadering is dus de baas.

Nieuw en Meer

www.nieuwenmeer.nl

Nieuw en Meer is één van de grootste kunst- en bedrijventerreinen van A'dam.

Het economische eigendom van het terrein en de panden is in handen van de Stichting Nieuw en Meer. Naast deze stichting is er de Vereniging Niks Minder. Deze behartigt de belangen van de huurders. De voornaamste doelen van de vereniging zijn: -Het bevorderen van de betrokkenheid van de huurders bij het beheer van het complex. -Het streven naar een gevarieerd gebruik van het complex. -Het bevorderen van het milieu-, sociaal-, en cultureel- vriendelijk karakter van het complex. Iedereen die een huurcontract heeft afgesloten met de Stichting Nieuw en Meer is lid van de vereniging. Daarmee heeft ieder lid automatisch een stem in de Algemene Leden Vergadering. De statuten van de stichting zijn verbonden met die van de huurdersvereniging. Het bestuur van de stichting heeft voor belangrijke beslissingen de toestemming van de huurdersvereniging nodig.

De Nieuwe Meent

www.nieuwemeent.nl

De overtuiging ‘huizen zijn er om in te wonen, niet om winst mee te maken’ vormt de basis voor de Nieuwe Meent. Deze wooncoöperatie is geworteld in de huisvesting-beweging, met de ambitie gemeengoed te worden voor de stad van de 21e eeuw. De coöperatie is volledig gebaseerd op de principes van gedeeld gebruik en beheer en gaat voorbij aan privébezit en marktwerking. Het oud-Hollandse woord ‘Meent’ staat voor het gedeelde beheer van een publieke zaak. Door het samenbrengen van betaalbare woningen, gemeenschappelijk wonen, sociale zorg en solidariteit, dragen ze bij aan een duurzame, inclusieve en eerlijke samenleving.

Lees het artikel over de Nieuwe Meent verderop in deze krant voor meer informatie.

OCCII / Binnenpret

www.occi.org // www.binnenpret.org

Op vrijdag 10 februari 1984 werd de voormalige paardentramremise met stallen aan de Amstelveensweg in Amsterdam gekraakt als onderdeel van de door de Amsterdamse kraakbeweging uitgeroepen ‘Dag van de Onrust’. Dit was een protest tegen de op handen zijnde ontruiming van het grote gekraakte complex Wijers aan de Nieuwezijds Voorburgwal, voor het bouwen van een Holiday-Inn hotel. In 1992 is de Binnenpret gelegaliseerd en is er een erfpacht-deal afgesloten met een looptijd van 30 jaar. De destijds opgerichte vereniging werd de eigenaar van alle opstallen (gebouwen) en dus verantwoordelijk voor het onderhoud en in stand houden daarvan. Iedereen die huurt van de vereniging (dus ook de OCCII) is lid van de vereniging. Het bestuur van deze vereniging staat op afstand en heeft slechts een adviserende rol in de ALV. De leden (dus de Algemene Leden Vergadering) zijn het hoogste orgaan en nemen de beslissingen over onderhoud, begroting en andere belangrijke zaken. In 2017 is een nieuwe erfpachtovereenkomst gesloten (voor de komende 50 jaar), met daarbij het recht om de erfpacht daarna weer te verlengen (eeuwigdurig).

Het Veem

www.veem.nl

Vereniging Het Veem biedt werkruimte aan kleine bedrijven en kunstenaars die het ideële en het zakelijke combineren. Na jaren van leegstand werd het gebouw in 1981 gekraakt met als doel het creëren van betaalbare en mooie werkruimtes. Later werd het pand door de vereniging gekocht voor het symbolische bedrag van één gulden. Het gebouw staat op erfpachtgrond van de gemeente. In fasen werd de 10.000 m2 omgevormd tot ongeveer 70 grote en kleine ruimtes. De laatste fase van de verbouwing vond plaats in 1997.

De vereniging heeft een verenigingsraad, de ‘Adviesraad’ geheten. Deze ‘Adviesraad’ is de baas! Daarin zitten alle huurders, in totaal iets van 70, en elke huurder heeft een stem. De adviesraad kiest een bestuur voor de dagelijkse gang van zaken. Meestal zijn dit enkele huurders uit het Veem (maar soms zit daar ook een externe persoon bij). Verder heeft het Veem een gebouwbeheerder op de loonlijst staan en zijn er een paar belangrijke commissies die redelijk onafhankelijk opereren. Belangrijkste is de ‘Nieuwkomerscommissie’ die beslist over een voordracht (aan de adviesraad) van een nieuwe huurder. De ‘Adviesraad’ beslist uiteindelijk.

Andere voorbeelden

Zaal100 - www.zaal100.nl

Frederik Hendrik School -

www.frederikhendrikschool.nl

De Fabriek - www.ostade233.nl

Kostgewonnen - www.kostgewonnen.nl

Geen huurder maar
mede-eigenaar, met
medezeggenschap,
verantwoordelijkheden
en verplichtingen.

Geen huurder maar mede-eigenaar

Het mooie en inspirerende aan bovenstaande voorbeelden is dat de huurders onderdeel zijn van de bestuursvorm van hun pand. Het zijn weliswaar verschillende constructies maar het meest belangrijke is dat de huurders zich door deze organisatiestructuur mede-eigenaar voelen van het project waar ze deel van zijn. Geen huurder maar mede-eigenaar, met medezeggenschap, verantwoordelijkheden en verplichtingen.

De gevaren van collectief eigendom

Het concept van collectief eigendom is mooi en sociaal maar uiteraard kleven er ook gevaren aan deze vorm van eigendom. In bovenstaande lijst met voorbeelden hebben we gezien dat er verschillende constructies mogelijk zijn, de een ‘veiliger’ dan de ander. Het belangrijkste gevaar van collectief eigendom is de kans dat individuen in het collectief op een gegeven moment (als bijvoorbeeld een lopend contract, hypotheek of erfpacht, afloopt) het zaakje verkopen en de winst verdelen onder de leden van de vereniging. Daarom is het essentieel om de constructie juridisch zo te organiseren dat het individueel te gelden maken van het collectieve eigendom onmogelijk is. Een tweede gevaar van vrijplaatsen en dus ook Vrij Beton is dat je middels deze mooie projecten van toegevoegde waarde bent voor de gebiedsontwikkeling. Dat wil zeggen dat je onbedoeld en ongewild onderdeel wordt van de gentrificatiemachine en daarmee een minder eerlijke en leefbare stad. Een ander gevaar van het collectieve eigendom is een stroperige doorstroming. Het is

leuk en goed voor de overdracht van kennis en ervaring als bewoners/gebruikers lang blijven maar het is ook belangrijk dat er doorstroming plaatsvindt. Nieuwe mensen zorgen voor nieuwe energie, nieuwe ideeën, nieuwe projecten, nieuwe connecties en nieuwe motivatie.

Een vierde gevaar van collectief eigendom - en de democratische verenigingsvorm - is dat belangrijke beslissingen soms traag genomen worden en de interne dynamiek last kan ondervinden van emotionele betrokkenheid. Ook zelfwerkzaamheid kan problemen opleveren. Het is goed en belangrijk om zoveel mogelijk zelf te doen want dat verbindt en bespaart kosten, maar er ontstaat ook gevaar op overbelasting en scheve verhoudingen. Regelmatig neemt een te kleine groep een te grote verantwoordelijkheid voor bepaalde interne klussen op zich. Daardoor raken mensen overwerkt of overspannen en ontstaan er discussies met de mensen die 'niks' doen.

Het gevaar van een constructie waarbij een vereniging aan individuen of bedrijven verhuurt kan ook tot gevolg hebben dat de vereniging het financieel maar nauwelijks redt terwijl de huurders behoorlijk verdienen aan hun activiteiten in het pand. Een concertzaal in extern beheer kan bijvoorbeeld zorgen voor een behoorlijke belasting op het pand en de groep bewoners en gebruikers. Het is daarom belangrijk om goed na te denken over de gebruiksstructuren en de stroom van inkomsten. Het zou niet meer dan logisch moeten zijn dat indien de concertzaal (uit dit voorbeeld) het financieel goed doet ook de vereniging daar baat bij heeft.

Het laatste gevaar dat we aan willen stippen is exclusiviteit. Collectief eigendom kan leiden tot een introvert, elitair en gesloten karakter. Een speeltuin voor het collectief en haar vrienden waar de rest van de samenleving van is uitgesloten.

Bovenstaande potentiële valkuilen zijn onlosmakelijk verbonden met het collectief eigendom en de verenigingsvorm. Het hoort erbij. Ons advies: leer naar elkaar luisteren, durf risico's te nemen, af te wijken van het gebaande pad, neem geen overhaaste beslissingen (denk op de lange en niet op de korte termijn) en boven alles: zie collectief eigendom als een voortdurend proces in plaats van het zo snel mogelijk behalen van een einddoel.

Amsterdam Alternative laat zich zeer zeker niet afschrikken of tegenhouden door de eventuele gevaren van collectief eigendom. Integendeel. We zijn positief, vol creatieve strijdlust en vol vertrouwen dat het ons gaat lukken om zand in de eerder genoemde gentrificatiemachine te gooien en onze doelen te verwezenlijken. Vrij Beton is hopelijk de deur naar een nieuwe toekomst, met een ander systeem.

.....
We zijn positief, vol creatieve
strijdlust en vol vertrouwen
dat het ons gaat lukken
.....

De voordelen van collectief eigendom

Wij geloven in het collectieve eigendom en het breken met de neoliberale manier van handelen en denken. Het is niet noodzakelijk om het particulier eigendom en staats-eigendom af te schaffen. Zeker niet, maar wat ons betreft draait een samenleving om balans, diversiteit en mogelijkheden voor iedereen. Meer collectief eigendom - op de manier zoals wij dat voor ons zien - zorgt voor nieuwe mogelijkheden. Plekken in de

stad voor experiment en datgene dat niet wordt gedreven door winst. Collectiviteit biedt nieuwe inzichten, nieuwe vrienden, nieuwe samenwerkingen, nieuwe uitkomsten, nieuwe kansen, nieuwe mogelijkheden, nieuwe oplossingen. Collectiviteit betekent dat je je ego soms aan de kant moet zetten om naar iemand anders te luisteren (écht luisteren). Samenwerken is spannend en levert dingen op die je zelf niet had kunnen bedenken. Collectief eigendom heeft als grote voordeel dat het je noodzaakt om samen te werken. Daarnaast heeft het ook als voordeel dat je middels het collectieve eigendom uit de markt stapt en dus niet hoeft mee te gaan in de gekte van de door geld gedreven maatschappij. Je bepaalt je eigen regels, eigen voorwaarden, eigen principes enzovoorts. En natuurlijk heeft het collectieve eigendom als bijkomende voordeel dat je iets opbouwt voor toekomstige generaties.

Wij willen door middel van Vrij Beton (wellicht in samenwerking met andere initiatieven zoals VrijCoop) een systeem opstarten dat het mogelijk maakt om eens in de zoveel tijd een nieuw pand te kopen. Continuïteit in plaats van stilstand of achteruitgang. Meer nieuwe vrijplaatsen, meer ruimte voor mooie dingen.

.....
Meer nieuwe
vrijplaatsen,
meer ruimte voor
mooie dingen.
.....

Hoe gaat AA het organiseren

Vrij Beton is een ambitieus plan, dat weten we, maar het is niet onmogelijk. Wij gaan ervoor en hopen dat jij intussen ook enthousiast bent geworden.

Als laatste willen we nog even kort iets vertellen over de constructie die wij voor ogen hebben. Op basis van onze kennis en ervaring hebben wij besloten dat wij zullen kiezen voor een constructie met drie rechtsvormen. De vereniging Amsterdam Alternative zal de eigenaar van een nog aan te kopen pand of terrein worden. De mensen die in een AA-pand gaan wonen of werken worden georganiseerd als vereniging van gebruikers (elk gebouw een eigen vereniging). Het beheer van de AA-panden zal deels worden ondergebracht in een stichting. Een constructie die, zoals we al eerder hebben gezien, het door verstrengeling juridisch onmogelijk maakt voor één van de groepen om in de toekomst iets te verkopen. Voor de verdere invulling en de eventuele selectieprocedure van toekomstige AA panden hebben we al een hoop ideeën. Meer daarover op onze website en in de toekomst. Nu eerst zorgen voor draagvlak, steun en donaties!

Meer info: www.vrijbeton.nl

Docu/Film TIP TOP 5

Five films dealing with the notion of resistance, selected by Nushin Naini and Jan-Pieter 't Hart of Filmtheater Kriterion.

Landscapes of Resistance

Director: Marta Popivoda
Release: 2021
Topic: WWII resistance and antifascist resistance in Serbia
Watch: From 1-9 May on Cineville's online streaming platform Vitamine

A documentary film that traces the memory of Sonja (97), a Serbian resistance fighter who survived Auschwitz, interwoven with fragments of the lives of current-day antifascist activists. Online screening in the week of the Dutch Memorial Day and Liberation Day.

Decoder

Director: Muscha
Release: 1984
Topic: Cyberpunk Resistance
Watch: YouTube

A sleazy, colourful movie, on resistance against corporate systems. F.M. discovers that there's something wrong with the monotonous muzak playing through the speakers of malls and fast food chains. These subliminal tunes are making people want to buy more and function better in the capitalist system. He forms a group of tape terrorists to counteract the indoctrinating sounds.

The Hourglass Sanatorium

Director: Wojciech Has
Release: 1973
Topic: Dreamy Sanatorium visit
Watch: easterneuropeanmovies.com

An anxious man visits his ailing father in a mysterious sanatorium which turns into a dream-machine, where time and space exude plasticity. Being banned in communist Poland at the time for its positive portrayal of Jews, the film had to be smuggled to Cannes where it received huge praise. This not only led to winning the Jury Prize, but also to Wojciech not being able to make movies for the next 8 years.

The Battle of Chile

Director: Patricio Guzmán
Release: 1975, 1976, 1979
Topic: 1973 Chilean coup d'état
Watch: First two parts are on Youtube, the third part can also be found online

Three-part chronicle of the Chilean political situation in the 70s. An impressive and moving piece of guerilla filmmaking, directly and clandestinely opposing the Chilean dictatorship under Pinochet.

Sambizanga

Director: Sarah Maldoror
Release: 1972
Topic: Black liberation struggle in Angola
Watch: Vimeo

A moving and historically important drama film with a cast of non-professionals who were involved in African anti-colonial movements. It follows an Angolan woman who is looking for her husband, who was taken by the Portuguese secret police.

Docu/film tip top 5

Text: Nushin Naini, Jan-Pieter 't Hart (Kriterion)

Photos: Various

Samen tegen de normaal-doen-Romeinen

Abel van Gijlswijk is frontman van de Amsterdamse punkband *Hang Youth* en hij runt het label Burning Fik (samen met Faberyayo). Hij is ook regelmatig te zien en te horen op Instagram en de radio om zijn visie op het kapitalisme te delen. *Amsterdam Alternative* ging met Abel in gesprek over kunst en crisis. Het hele interview staat online, dit is het laatste deel. Over Hang Youth als gemeenschap, de Museumpleinprotesten, BIJ1 en de strijd van Amsterdam tegen de normaal-doen-Romeinen.

Niels: In 2015 maakten jullie met Hang Youth in korte tijd een aantal albums, daarna verdween Hang Youth een paar jaar van het toneel. Waarom keerden jullie in 2020 terug met Hang Youth? Was dat in reactie op de coronacrisis?

Abel: De kracht van de crisis is dat ze systematische problemen bloot legt. Ik was al op dingen aan het letten en door die crisis werd het voor mij opeens superduidelijk allemaal. De band bestond al maar door de lockdown mochten we elkaar niet zien. Volgens mij stelde Kaj (de gitarist) het voor: we moeten nu weer Hang Youth gaan doen want de wereld staat in brand. Want Australië stond gewoon letterlijk in brand. De band was er al op ingericht. Zo van: Wat is er kut op de wereld? Schreeuwen we dat keihard een minuut en klaar.

N: Je spreekt je niet alleen uit in je muziek maar ook op sociale media. Zo riep je mensen in een video op Instagram vlak voor de verkiezingen op om BIJ1 te stemmen. Waarom BIJ1?

Δ: BIJ1 is de enige partij die het woord "kapitalisme" hardop durft uit te spreken wat al een enorme stap is. Als je dat zaadje van BIJ1 in de Kamer plant dan kan dat groeien tot een beweging. De kritiek op BIJ1 is natuurlijk dat het een soort van one-issue identiteits-politics-achtige insteek heeft en tot op een zekere hoogte kan ik daar in mee gaan. Maar alsnog denk ik dat het heel veel power heeft als een zwarte vrouw gewoon vet hard in de Tweede Kamer roept: kapitalisme is kut. Dat lijkt mij iets waarin we allemaal mee kunnen. Ik wil aan dat momentum toevoegen.

N: Hoe precies?

Δ: Door te zeggen tegen mensen: yo, dit is waarom ik denk dat we op haar moeten stemmen. En door het er met mensen over te hebben, zoals in de online Discord-channel van Hang Youth.

N: Die Discord-channel speelde ook een belangrijke rol in het stream-concert dat jullie de dag voor de verkiezingen gaven. Kun je wat meer zeggen over die interactie met je gemeenschap?

Δ: Hang Youth is meer dan muziek. Het is ook de shit die ik zeg op Instagram en die de andere jongens doen. Hang Youth is net een *k-pop*-band met een heel universum waar je je in kan verliezen. Heel veel betekenis zit niet in de nummers zelf maar in de wereld eromheen. Die community is denk ik de kracht van Hang Youth. Ik hóóp heel erg dat dat de kracht ervan is.

Menno: En het werkt. Ik ken jullie via mijn zoon. Hij zei: pap, deze video moet je even zien. En ik dacht: wow, wie is die gast? Mijn zoon deelt dat dus met al zijn vrienden en ook met mij en op die manier gaat het de wereld in.

Δ: En dat is niet een liedje, dat is een side-ding dat erbij hoort.

N: Om even bij collectiviteit te blijven—in "ALLES MOET BETER" zing je: "Omama werkt zich dood in de bouw / Wesley in de zorg / Els bezorgt eten ..." Wie zijn deze mensen?

Δ: Het nummer is een soort van Bruce-pringsteen-achtig. Kom op met zijn allen, schouders eronder! Het nummer is grappig maar het is geen grap. Wesley werkte eerst in de bouw maar dat hebben we op het laatste moment omgegooid. Het zijn geen echte mensen maar het zijn wel echte mensen je weet toch.

N: Kun je wat meer zeggen over dat Bruce-pringsteen-achtige? Want zeker als je in datzelfde nummer "Deze is voor Destiny" zingt dan hoor ik een écht fictief personage én dat je zelfbewust zingt zoals inderdaad Springsteen in een stadion.

Δ: Dat is de hele band. Er worden gewoon

veel stijlelementen gejat uit andere dingen. Zo werken memes ook: je jat dingen die een bepaalde betekenis hebben en die stop je in jouw eigen dingen waardoor je een soort van betekenis toevoegt. We doen dit ook vanuit de overtuiging dat je niks nieuws meer kan bedenken—that niets de kapitalistische bubbel ontsnapt. We gaan gewoon vanuit deze shit die er wel al is. Het is een betekenisexplosie. Het moet ongrijpbaar blijven.

N: Op het podium word je soms ook écht serieus en ga je even de diepte in zoals je dat zelf noemt. Zo hebben jullie tijdens de verkiezingsstream samen met jullie Discourse-community een discussie over het basisinkomen. Waarom ben je tegen het basisinkomen?

Δ: Het basisinkomen is een systeembevestigend idee. Als wij in Nederland allemaal een basisinkomen krijgen dan blijft H&M bestaan. En dan blijven zij in Bangladesh produceren. Al die shit blijft gewoon. En ook in Nederland zullen mensen die nu geen baan hebben dan nog steeds geen baan hebben.

N: De Museumplein-protesten tegen de coronamaatregelen: herken je je ergens in de onvrede van mensen?

Δ: 100%. Al die mensen die het zwaarst lijden aan die coronamaatregelen weten al lang dat kapitalisme het probleem is. Die onderlaag van de samenleving, zeg maar, weet het omdat zij echt dagelijks last hebben van het kapitalisme. Daarna komt er een laag van mensen die er niet dagelijks last van hebben, maar door corona nu opeens wél. Die laag krijgt nu voor het eerst in hun te leven te maken met de vrijheidsbeperkingen waar heel veel mensen iedere dag mee te maken hebben. Omdat ze arm zijn. Of je weet toch, omdat ze een niet-witte huidskleur hebben, of vrouw zijn, of

gehandicapt, I don't know. En heel veel mensen die daar allemaal geen probleem mee hebben ervaren nu opeens ook beperkingen. En die worden dan woedend, maar zonder ooit over het kapitalisme te hebben nagedacht. Er is een soort van maatschappelijke force nodig die de woede van die mensen richt tot waar het probleem écht zit.

N: Hoe zou BIJ1 mensen kunnen bereiken die nu in de armen van complotdenkers of extreemrechtse populistten lopen?

Δ: Kijk het probleem is dat het gewoon niet loont om een antikapitalistische agenda te voeren. Je wordt er zelf niet beter van. Onze maatschappij is zo ingesteld dat je overal zelf beter van moet worden. Maar ik heb ook geen antwoord. Ik geloof er heel erg in dat je moet laten zien dat dit systeem ellendig gedrag belooft. Het zou beter zijn als we naar een systeem gaan dat gewoon wat liefdevoller gedrag belooft, snap je. Zouden jullie dat niet allemaal chiller vinden? Daarvoor moeten we gewoon eerst full frontal attack op wat Mark Fisher het kapitalistisch realisme noemt [in zijn boek *Capitalist Realism* van 2009]. Want dat zit er diep bij ons ingebakken: dat nare egoïstische gedrag. Het is een ideologische strijd die wij voeren, "wij" als in Hang Youth in ieder geval wel.

N: Iets anders—op je rapalbum Comfy Season (met Faberyayo) zeg je half grappend "Amsterdam heeft me nodig." Andersom, heb jij Amsterdam nodig?

Δ: Heel erg. Het voelt als een soort enclave. Een plek waar je anders kan denken. Raar is hier meer OK. In Nederland is normaal doen de norm. En ook in Amsterdam ontkom je er niet aan. Maar hier is het iets OK'er om niet normaal te doen. En ik zit er dan ook over in dat op een gegeven moment de dijken gaan doorbreken, want dan komt Amsterdam dus onder te staan.

M: En de traditie van Amsterdam, voel je je daar verwant mee? Provo bijvoorbeeld.

A: Jazeker. Dat is voor mij diezelfde force, niet normaal doen. Ik vind dat moeilijk te definiëren. "Normaal doen," dat is de VVD-leus toch, de Mark Rutte-mentaliteit? Het is *capitalist realism* bij uitstek: normaal doen. "Normaal doen" bestaat natuurlijk niet. Het insinueert vet veel. Allereerst dat er een normaal is. En dat iedereen dan weet wát dat is. En dat iedereen dát dan óók normaal vindt—that iedereen weet wat normaal doen is. Het is een volslagen psychopatisch concept. En ik heb het idee dat we in Amsterdam op de een of andere manier iets minder hierdoor gebrainwasht zijn. Dat wij toch een beetje dat Asterix en Obelix-dorpje zijn waar we als enigen nog weerstand bieden tegen de normaal-doen-Romeinen. En als ik het over Amsterdam heb, dan heb ik het natuurlijk over deze plekken [wijst naar de Amsterdam Alternative die op tafel ligt]. En dan heb ik het niet over dat nieuwe hotel in Noord. Maar dat is dus hoe ik Amsterdam zie, want ik denk dat de wethouders een ander Amsterdam meemaken. Maar het Amsterdam dat ik zie, waar ik in leef, dat is deze plek waar ik woon en waar we nu dit interview hebben. Dit gebouw is ook een soort van oud krakers-ding wat nog steeds zo gerund wordt. Dat is Amsterdam voor mij. En het is belangrijk dat we dat blijven doen, en eren, en zichtbaar houden voor de mensen die overal hotels willen bouwen.

Voor het hele interview kijk op amsterdamalternative.nl/articles. Over 3FM, anarchisme als kung fu en kunst in een tijd van memes.

MUSIC TIP TOP 6

Picked with care but you can do the judging yourself. Tips and links to releases are always welcome, mail to: music@amsterdamalternative.nl. Amsterdam Alternative can be found on Spotify and Soundcloud, both links are at the top right of our website.

DJ Marcelle / Another Nice Mess
Explain The Food, Bitte

Label: Play Loud!
Release date: 02-2021
Genre: Electronica, Dance Hall, Avantgarde
Format: Vinyl, Digital

Bob Vylan
We live here (Deluxe)

Label: Self-released
Release date: 02-2021
Genre: Grime, Punk, HipHop
Format: Digital, Vinyl, Cassette

Jimmy Edgar
Cheetah Bend

Label: Innovative Leisure Records
Release date: 02-2020
Genre: Electronic, HipHop
Format: Digital, Vinyl, CD

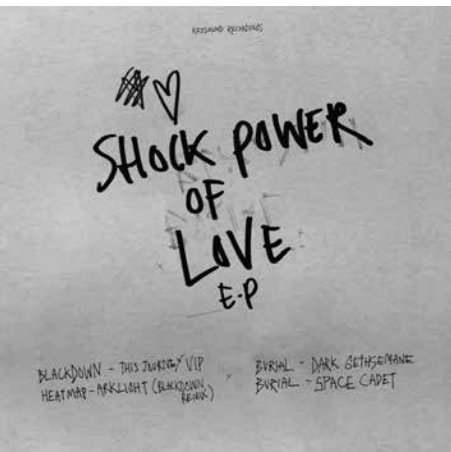
Mouse On Mars
AAI (Anarchic Artificial Intelligence)

Label: Thrill Jockey Records
Release date: 02-2021
Genre: Electronic, IDM, Expeimental
Format: Digital, Vinyl, CD,

Mark Pritchard
MP Productions - EP 1

Label: Warp
Release date: 11-2020
Genre: Bass, Electronic
Format: Digital, Vinyl

Shock Power of Love
Burial + Blackdown

Label: Keysound recordings
Release date: 29-04-2021
Genre: Electronica, Rave
Format: Digital

AA Music

Spofiy Playlist

Check the Amsterdam Alternative Spotify playlist for an always updated stream of new electronic music. The playlist is hosted by our friends from Basserk Records. Go to the Amsterdam Alternative website and find a link on the top right.

AA Music mixes on Soundcloud

Almost every Friday Amsterdam Alternative releases a new music mix by a different artist. Mixes are available through the AA Soundcloud page and a dedicated page on our website.

amsterdamalternative.nl/gallery/music

AA Shop

Coming soon

To support our Vrij Beton project you can buy (and wear) a special Vrij Beton sweater, t-shirt or tank top.

www.amsterdamalternative.nl/shop

Wooncoöperaties: elitair of inclusief? In gesprek met de Nieuwe Meent

Het Vrij Beton-initiatief van Amsterdam Alternative staat voor collectief eigendom: zelf een pand ontwikkelen en runnen, gemeenschappelijke verantwoordelijkheid en samenwerken. We willen projecten ontwikkelen die betaalbaar, ontspannen en inspirerend zijn. Daarmee zit Vrij Beton in de hoek van de DIY-projecten, vrije ruimte-panden en wooncoöperaties. Maar zijn dit soort projecten niet slechts weggelegd voor jonge hoogopgeleiden met tijd en kennis? Hebben de grote groepen die op sociale huurwoningen en voorzieningen zijn aangewezen hier wel iets aan?

Amsterdam Alternative sprak over deze en andere vragen met Reinilde Jonkhout en Josta van Bockxmeer van de Nieuwe Meent (dNM)—een zelfstandige wooncoöperatie die in Amsterdam-Watergraafsmeer een gebouw van zeven verdiepingen voor ruim vijftig bewoners gaat bouwen. Het ontwerp telt vijftien individuele sociale huurwoningen en vijf woongroepen met elk vier tot zes bewoners. Er komt ook een werk- en evenementenruimte. Reinilde zit in de mediawerkgroep, Josta is medeoprichter (en schrijft zelf over wonen voor de Correspondent).

Josta: Bij de Nieuwe Meent begonnen we inderdaad met een groep die voornamelijk wit en hoogopgeleid was. Maar inmiddels zijn we erin geslaagd een behoorlijk diverse groep samen te stellen wat betreft etniciteit, opleiding en sociaaleconomische achtergrond. Ons project bestaat alleen uit sociale huur. Er zijn bewust geen duurdere woningen in ons project, om geen scheiding tussen mensen met verschillende inkomens te krijgen.

Hoe maak je een wooncoöperatie diverser? Vanuit de Nieuwe Meent verlagen we de drempel zoveel mogelijk. Er blijven natuurlijk wel toelatingseisen, want je wilt dat mensen de kernwaarden van collectiviteit en medeverantwoordelijkheid écht onderschrijven. Je gaat tenslotte een intensieve relatie met elkaar aan, zeker in een woongroep. Woongroepen hebben vaak een eigen identiteit. De interne cohesie bepaalt de kracht van een groep, het zijn soms mensen die elkaar al kenden voor de Nieuwe Meent.

Bij de werving en selectie van mensen verbinden we ons met andere netwerken zoals dat rondom BIJ1. Momenteel bestaat ongeveer de helft van de groep uit mensen van kleur. Maar het blijft wel een zoektocht naar wat diversiteit voor ons precies betekent. De discussie daarover is soms ook wel emotioneel. Verder zitten in ons project drie woningen voor mensen met een fysieke beperking en komt er in de woongroepen-toren een lift. Zowel in het huurcontract als in het huisreglement zullen we regels opnemen om een veilige en inclusieve gemeenschap te waarborgen.

Hoe maak je het opzetten van een wooncoöperatie makkelijker? Om in het huidige systeem een project van de grond te kunnen krijgen moet je professioneel ontwikkelaar worden. Dat zou inderdaad makkelijker moeten worden, bijvoorbeeld door procedures simpeler en regels helderder te maken. En door advies en financiering makkelijker te maken. Om grote aantallen woningen door wooncoöperaties te laten realiseren heb je een enorme infrastructuur nodig aan advisering, procedures, financiering, etc. In de tender waar wij aan meededen gaf de gemeente vijf duizend euro subsidie aan de groepen die het niet werden. Dat is een goede eerste stap.

Wie gaan er wonen in de Nieuwe Meent? Dat zijn mensen die nu meedoen met de ontwikkeling van het project. Voor de zelfstandige sociale huurwoningen komen mensen met lage en lage middeninkomens in aanmerking. In de toren komt op elke verdieping een woongroep. Het is heel moeilijk om de woonruimte betaalbaar te houden. Ook sociale huurwoningen in de nieuwbouw zijn duur: tot 740 euro per maand. Voor velen zijn deze alleen met huurtoeslag bereikbaar. Dat maakt het project kwetsbaar. Wel kun je in woongroepen onderlinge financiële solidariteit organiseren.

Van wie is de Nieuwe Meent? Van de coöperatieve vereniging. Het idee is zeggenschap te krijgen over je eigen woonruimte en deze zelf te ontwikkelen. Dus geen houding van “wij hoogopgeleiden doen het voor anderen” maar een gezamenlijk project waarbij iedereen mee kan doen. De vraag blijft natuurlijk: Hoe maak je het zo simpel en toegankelijk dat dit ook echt kan?

Hoe houden jullie actieve betrokkenheid vast? Josta: van oudere krakers hoor ik wel dat zij teleurgesteld zijn over het wegvallen van zoveel mensen die vroeger actief betrokken waren bij collectieve projecten. Iedereen die meedoet zit in een commissie en werkt praktisch mee. Daarnaast geven we alle gebruikers van het pand de mogelijkheid mee te beslissen. Dat doen we door naast de algemene ledenvergadering—bij ons heet deze de Meentraad—ook een vergadering te organiseren voor iedereen die zich bij het pand betrokken voelt: de Meentvergadering.

Een actieve inzet is voorwaarde om hier te mogen wonen. In deze fase van voorbereiding, plannen maken en onderhandelen is er weinig praktisch werk. Het is vooral praten, vergaderen en bedenken. Zodra de bouw van start gaat verandert dat. En helemaal als het klaar is. We willen dan ook niet uitgaan van het onderscheid tussen hoog- en laagopgeleid, maar het met z'n allen doen: handen- en hoofdarbeid. En verder betrekken we ook de buurtbewoners uit de Radiobuurt en Science Park, bijvoorbeeld via de evenementenruimte.

Hoe voorkom je dat wooncoöperaties van nu over zeg vijftig jaar tegenover hun huurders komen te staan, zoals dat met de woningcorporaties is gebeurd? Door klein te blijven en geen grote club of bureaucratische organisatie te maken. Idealiter zijn wooncoöperaties steeds kleine eigen verenigingen die samenwerken en elkaar helpen bij ondersteuning, advies en financiering. Voorbeelden van die samenwerking zijn het Miethausersyndikat in Duitsland en de Woningbouwvereniging Gelderland (WBVG).

Tot slot, de Nieuwe Meent profileert zichzelf als een post-kapitalistisch project (zoals in een eerder interview in Amsterdam Alternative 34). Hoe moeten we dat zien? Onze woningen worden collectief bezit, daar kan nooit winst mee worden gemaakt. Op die manier halen wij de woningen uit de markt en dus uit het kapitalistische systeem. Niet als kleine uitzondering maar hopelijk als deel van wat een groot aantal wooncoöperaties zal worden.

www.nieuwemeent.nl

Amsterdam Alternative

Issue #36

May-June 2021

Music tip top 6

Text: AA

Photos: Various

AA Music

Text: AA

Illustration: 310k

AA Shop

Text: AA

Photos: Joruma

Page 09

Issue #36

May-June 2021

Wooncoöperaties: elitair of inclusief...

Text: Niels Niessen, Jaap Draaisma

Photos: De Nieuwe Meent

Never mind *I Amsterdam*: here comes New Autonomy

The alternative movement?
A few weeks ago on a Saturday morning, I was distributing copies of Amsterdam Alternative in the *Kinkerbuurt*. I was about to put the paper into someone's letter box when suddenly the door opened and an elderly gentleman looked at me slightly puzzled. I recognized his face; he was someone I had seen frequently in one or another *vrijplaats*. He asked me what I was doing at his door, so I handed him the paper and said that we were "trying to keep the alternative movement alive". Now he looked at me even more puzzled and said: "The alternative movement? Does that still exist? I haven't heard that expression in ages!"

The alternative movement?
Does that still exist?

This made me think. The guy was right of course: the space once claimed by Amsterdam's alternative movement has been shrinking rapidly. The proud, self-determined, defiant movement that shaped Amsterdam's cultural life has all but disappeared. What made Amsterdam an attractive and indeed creative city in the recent past was exactly the existence of a movement that in decades of collective struggle and creative expression had built a city within the city, or rather, a city below the city. Underground, yes, but not deeply subterranean. All one needed to do was scratch the surface a bit and there it was: a rich and colourful urban fabric expressing an incredible will to live, experiment and party like there is no tomorrow. This wasn't just a place to escape the dullness of work and business, this was real existing proof that the joy of life that capitalism constantly promises (but of course never delivers) could be experienced in a world that played by rather different rules.

sterdam's alternative infrastructure? Can we bring back the glorious experiences of ecstasy and bliss to the city? Times are different, that's true, but we still got resources, we still got energy and we still got the will to live, love and party. We shouldn't underestimate the power of that. Let's have that post-pandemic orgy and re-energize our collectives, spaces and projects. And if you feel too tired for new autonomy, consider sending your kids instead...

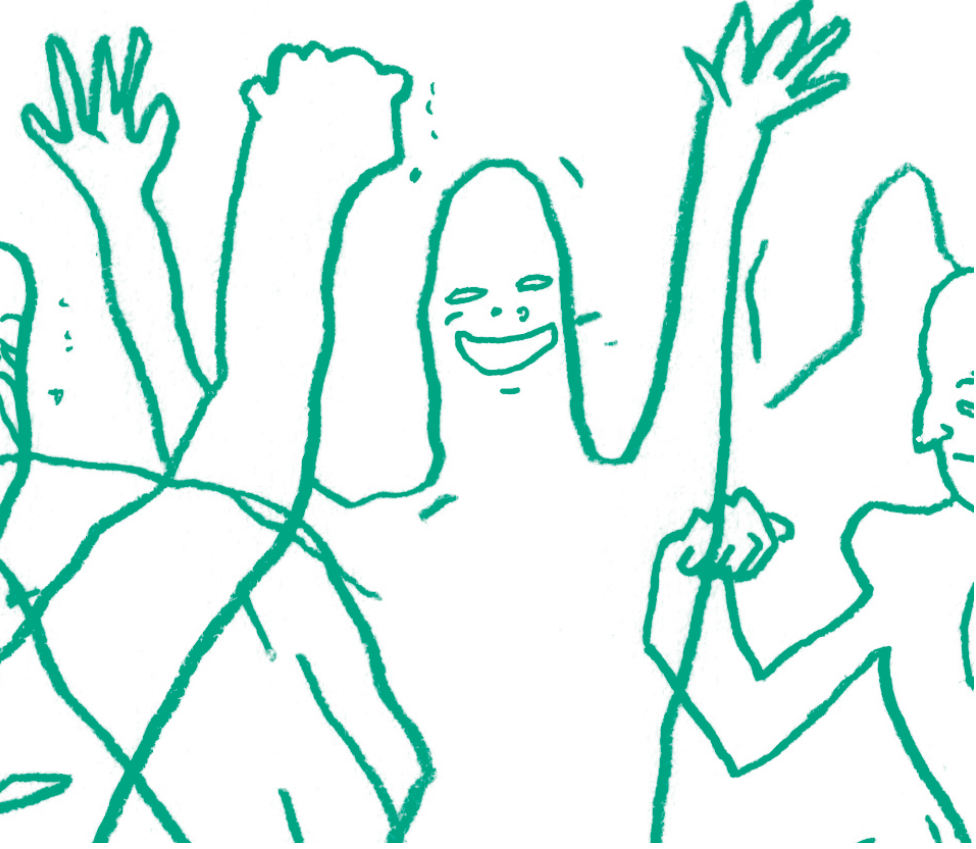
Vrij Beton sets out to liberate real estate from the market by turning it over to the ownership of everyone and no one.

Amsterdam Alternative's new initiative Vrij Beton is an attempt to help make the physical space for such a project of new autonomy. Vrij Beton sets out to liberate real estate from the market by turning it over to the ownership of everyone and no one. It's a far cry from squatting, of course, and we wholeheartedly salute all those who have the guts to keep the good old practice alive and support them wherever we can. Yet in the current juridical, political and cultural climate we decided that it might be time to try adding another instrument to the alternative toolbox. In this effort, Vrij Beton is part of a wave of experiments that are happening throughout the city around notions of collective ownership, the commons and so on. It is indeed exciting to see how many of these projects ground their internal organization on principles of inclusivity and radical democracy. Sometimes they even understand themselves in terms of post-capitalist practice.

New autonomy: outsmarting the system
The great challenge for these projects – and this is true for Vrij Beton as well – is to be conscious of the impact they have on their urban environment. Amsterdam's recent history is full of promising cultural experiments that eventually became drivers of massive gentrification processes, thereby enhancing the very mechanisms of exploitation and inequality they set out to defy. Currently, the absolute low point of this tendency are the developments at NDSM, where the proud history of *Kinetisch Noord* has been reduced to the decoration of an urbanist nightmare of exclusively boring luxury compounds. This is city planning by brutal humiliation, but it is certainly not the only case of neoliberal co-optation in Amsterdam.

There are no easy solutions when it comes to the question of how to resist the lure of complicity and avoid the pitfalls of co-optation. Yet, if we don't confront it, then all those proclamations of "change making", "commoning" and "doughnut economics" are worthless. To challenge the system that vandalizes our city and ravages the planet we must get smarter than that system. We need to talk to each other, learn from each other and organize. We need to develop tactics and strategies that help us escape the cunning mechanisms of marketing and gentrification. Amsterdam Alternative Academy could be one opportunity to begin such a dialogue, but we need much more than just one platform. We really need to get a lot smarter than we are right now. But we can do it! We can turn our subculture into a hotbed of a new city-wide counterculture. And maybe, just maybe "new autonomy" could at once be an aspiration and a battle cry for such a project. **Never mind I Amsterdam: here comes New Autonomy!**

Laat *I Amsterdam* maar zitten: hier komt de Nieuwe Autonomie

De alternatieve beweging?
Een paar weken geleden was ik op een zaterdagochtend in de *Kinkerbuurt* exemplaren van Amsterdam Alternative aan het rondbrengen. Ik stond op het punt de krant bij iemand in de brievenbus te doen, toen plotseling de deur openging en een oudere heer mij lichtelijk verbaasd aankeek. Ik herkende zijn gezicht; hij was iemand die ik vaak in een of andere *vrijplaats* had gezien. Hij vroeg me wat ik bij hem deed, dus ik overhandigde hem de krant en zei dat we 'probeerden de alternatieve beweging levend te houden.' Nu keek hij me nog verbaasder aan en zei: 'De alternatieve beweging? Bestaat die dan nog? Die uitdrukking heb ik al in geen tijden meer gehoord!'

De alternatieve beweging?
Bestaat die dan nog?

Dit zette mij aan het denken. De man had natuurlijk gelijk: de ruimte die ooit door de Amsterdamse alternatieve beweging werd opgeëist, is snel kleiner geworden. De trotse, zelfbewuste, uitdagende beweging die het Amsterdamse culturele leven vorm gaf, is zo goed als verdwenen. Wat Amsterdam in het recente verleden tot een aantrekkelijke en inderdaad creatieve stad maakte, was juist het bestaan van een beweging die in decennia van collectieve strijd en creatieve expressie een stad in de stad had gebouwd, of beter gezegd, een stad onder de stad. Ondergronds, ja, maar niet diep onder de grond. Je hoefde alleen maar een beetje aan de oppervlakte te krabben en daar was het: een rijk en kleurrijk stedelijk weefsel, dat uitdrukking gaf aan een ongelooflijke wil om te leven, te experimenteren en te feestten alsof er geen morgen bestond. Dit was niet alleen een plek om te ontsnappen aan de saaiheid van werk en zakendoen, dit was het echte, bestaande bewijs dat de levensvreugde die het kapitalisme voortdurend

per-individualistische techno-cultuur, die het potentieel van collectieve emancipatie voor de komende decennia vernietigde. Dankzij deze – zo nu en dan opzettelijke – onwetendheid werd een aanzienlijk deel van de subcultuur van de stad medeplichtig aan de neoliberale tijdgeest. Het motto was nu: laat die collectieve autonomie maar zitten, dit is *I Amsterdam*.

Het zou onjuist zijn te veronderstellen dat een dergelijke medeplichtigheid onvermijdelijk was. Op andere plekken leidden subculturele bewegingen de aanval tegen de uitverkoop van hun steden, gepropageerd door de voorstanders van de creatieve stad-ideologie. De Hamburgse campagne 'Niet in onze naam, Marke Hamburg' is daar een goed voorbeeld van. Begonnen als een subcultureel initiatief mobiliseerde het de hele culturele sector in een collectieve afwijzing van het beleid rond de creatieve stad. In plaats van zich te laten meeslepen in een citymarketingcampagne die alleen de belangen van het vastgoedkapitaal diende, sloeg de culturele scene de handen ineen. Een van de dingen die werden bereikt was het redden van het beroemde *Gängeviertel* uit de klauwen van een vastgoedinvesteerder. Dit betekende natuurlijk niet dat de commercialisering en het neoliberale vandalisme uit Hamburg verdwenen. Maar het toonde wel de kracht van een (sub)culturele scene die haar zaaijes voor elkaar heeft. Daarentegen lijkt de Amsterdamse culturele sector, waarvan een groot deel zijn wortels in de alternatieve scene heeft, zich er niet eens voor te schamen dat zijn Uitkrant wordt gepubliceerd door de creatieve stadsmarketeers van *Amsterdam*.

Een post-pandemische orgie!
Een deel van wat weerklinkt in de bovenstaande vraag van de oudere heer lijkt uitdrukking te geven aan de teleurstelling over onze medeplichtigheid aan de neoliberale verwoesting van het stedelijk cultureel weefsel van Amsterdam. Maar als je goed luistert, kun je hier ook een zeker verlangen in bespeuren, een verlangen dat uitgaat van de stad zelf – niet naar dat oude type alternatieve beweging, maar naar een nieuwe autonome energie en de tijdige uitingen daarvan. De vraag is: zijn degenen onder ons die hun leven hebben gebouwd op de erfenis (of moeten we zeggen: op de ruïnes?) van de alternatieve beweging, bereid om verantwoordelijkheid te nemen en een nieuwe beweging op gang te helpen?

De timing zou helemaal niet slecht zijn! De stad komt inmiddels weer tot leven na een lange stillegging als gevolg van de pandemie. Kan er een beter moment zijn voor een radicale creatieve reset van de alternatieve infrastructuur van Amsterdam? Kunnen we de glorieuze ervaringen van extase en gelukzaligheid terugbrengen naar de stad? De tijden zijn veranderd, dat is waar, maar we hebben nog steeds de middelen, we hebben nog steeds de energie en we hebben nog steeds de wil om te leven, lief te hebben en te feestten. We moeten de kracht daarvan niet onderschatten. Laten we die post-pandemische orgie houden en onze collectieven, ruimtes en projecten nieuw leven inblazen. En als je te moe bent voor nieuwe autonomie, stuur dan je kinderen maar!

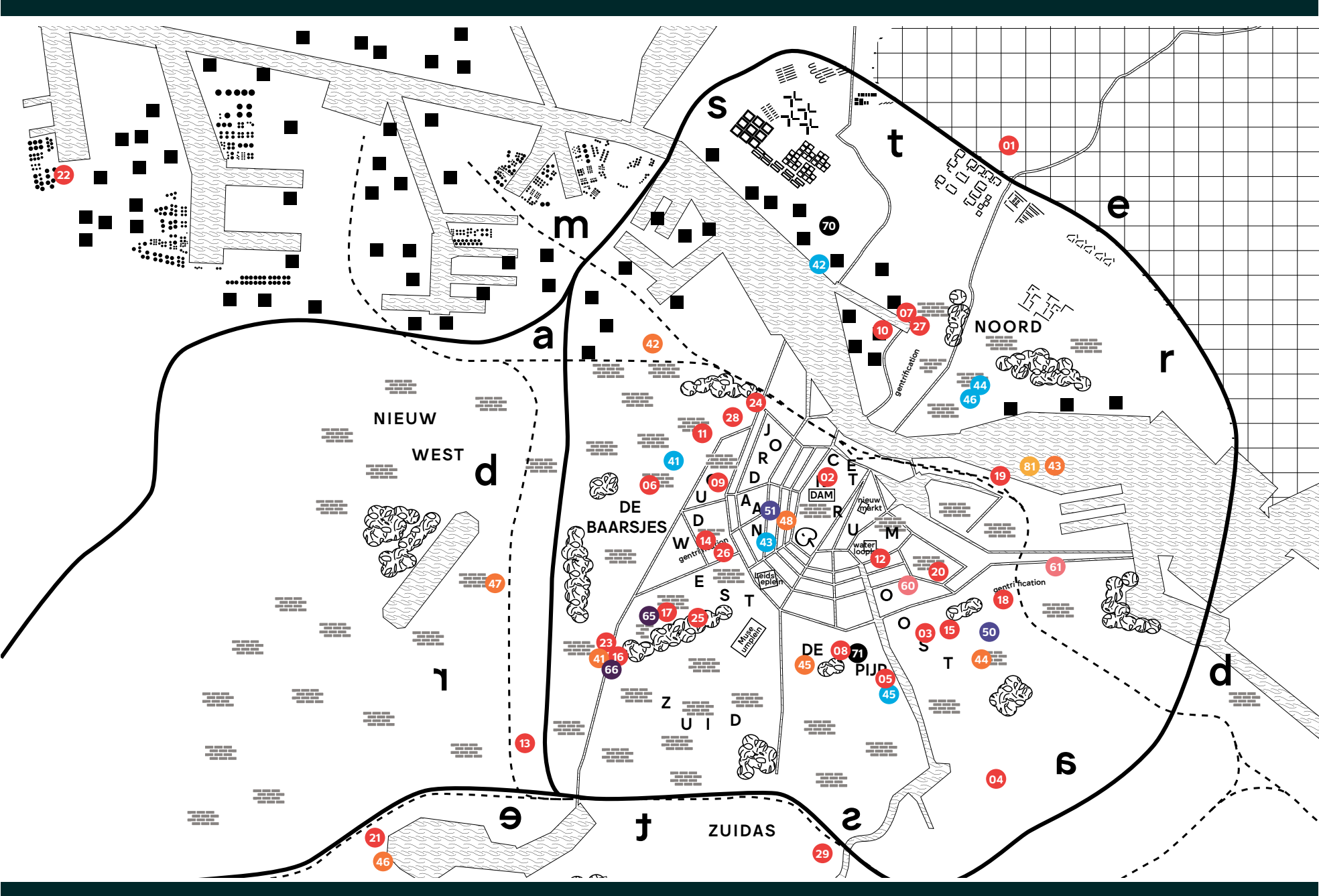
Amsterdam Alternative's nieuwe initiatief Vrij Beton is een poging om de fysieke ruimte te helpen scheppen voor zo'n project van nieuwe autonomie. Vrij Beton wil vastgoed bevrijden van de markt, door het in eigendom over te dragen *aan iedereen en niemand*. Dat staat natuurlijk ver af van kraken, en wij juichen van harte al diegenen toe die het lef hebben om de goede oude praktijk in leven te houden; wij steunen hen waar wij kunnen. Maar in het huidige juridische, politieke en culturele klimaat hebben we besloten dat het misschien tijd is om te proberen een nieuw instrument toe te voegen aan de alternatieve gereedschapskist. In deze poging maakt Vrij Beton deel uit van een golf van experimenten die overal in de stad plaatsvinden rond noties van collectief eigendom, de commons enzovoort. Het is inderdaad opwindend om te zien hoe veel van deze projecten hun interne organisatie baseren op principes van inclusiviteit en radicale democratie. Soms begrijpen ze zichzelf zelfs in termen van een postkapitalistische praktijk.

Vrij Beton wil vastgoed bevrijden van de markt, door het in eigendom over te dragen *aan iedereen en niemand*.

Nieuwe autonomie: het systeem te slim af zijn
De grote uitdaging voor deze projecten – en dit geldt ook voor Vrij Beton – is zich bewust te zijn van de impact die zij hebben op hun stedelijke omgeving. De recente geschiedenis van Amsterdam is vol van veelbelovende experimenten die culturele aanjagers werden van massale gentrificatieprocessen, waardoor juist de mechanismen van uitbuiting en ongelijkheid die zij wilden trotseren, werden versterkt. Het absolute dieptepunt van deze tendens zijn momenteel de ontwikkelingen op NDSM, waar de trotse geschiedenis van *Kinetisch Noord* is gereduceerd tot de aankleding van een urbanistische nachtmerrie van uitsluitend saai luxe wooncomplexen. Dit is stadsplanning door extreme vernedering, maar het is zeker niet het enige geval van neoliberale coöptatie in Amsterdam.

Er zijn geen gemakkelijke oplossingen als het gaat om de vraag hoe we de verlokking van medeplichtigheid kunnen weerstaan en de valkuilen van coöptatie kunnen vermijden. Maar als we de confrontatie niet aangaan, dan zijn al die uitspraken over 'verandering', 'commoning' en 'donutonomie' waardeloos. Om het systeem dat onze stad vernielt en de planeet verwoest uit te dagen, moeten we slimmer worden dan dat systeem. We moeten met elkaar praten, van elkaar leren en ons organiseren. We moeten tactieken en strategieën ontwikkelen die ons helpen te ontsnappen aan de sluwe mechanismen van marketing en gentrificatie. De Amsterdam Alternative Academy zou een gelegenheid kunnen zijn om zo'n dialoog op gang te brengen, maar we hebben veel meer nodig dan één platform. We moeten echt veel slimmer worden dan we op dit moment zijn. Maar we kunnen het! We kunnen onze subcultuur omvormen tot een broeinest van een nieuwe stadsbrede tegencultuur. En misschien, heel misschien kan 'nieuwe autonomie' tegelijk een aspiratie en een strijdkreet zijn voor zo'n project. **Laat I Amsterdam maar zitten: hier komt de Nieuwe Autonomie!**

map // Amsterdam city map // Amste

More info on our website

www.amsterdamalternative.nl

Join

the collective!

Become

a member of

Amsterdam Alternative

www.amsterdamalternative.nl/join

Participating venues

01

ADM (Slibvelden)

Cultural free zone

Buikslotermeerdijk 95

adm.amsterdam

02

Astarotheatro

Theatre, arts, discussion...

Sint Jansstraat 37

astarotheatro.com

03

Badhuistheater

Independent, community theatre

Boerhaaveplein 28

badhuistheater.nl

04

Bajesdorp

Under construction

Wenckebachweg 12-46

bajesdorp.nl

05

Cinetol

Workspaces, live-music, arts

Tolstraat 182

cinetol.nl

06

Cultureland

Culture, nature, Artist In Residence

Admiraal de Ruyterweg 181

cultureland.nl

07

De Ceuvel

Cafe, workspaces

Korte Papaverweg 2 t/m 6

deceuvel.nl

08

De Fabriek

Woon- werkpand

Van Ostadestraat 233

ostade233.nl

09

De Nieuwe Anita

Culturele ontmoetingsplaats

Fred. Hendrikstraat 111

denieuweanita.nl

10

De Ruimte

Cultural space, bar, restaurant...

Distelweg 83

caferuimte.nl

11

Filmhuis Cavia

Counterculture cinema

Van Hallstraat 52-I

filmhuiscavia.nl

12

Fort van Sjakoo

Kritische en opstandige literatuur

Jodenbreestraat 24

sjakoo.nl

13

Kaskantine

Café, restaurant and urban farm

Handbalstraat 1

kaskantine.nl

14

LIMA

Platform for media art

Arie Biemondstraat 111

li-ma.nl

15

Nieuwland

Self-built space for living and working

Pieter Nieuwlandstr. 93-95

nieuwland.cc

16

OCCII

Onafhankelijke Cultureel Centrum

Amstelveenseweg 134

occii.org

17

OT301

Living, working, public spaces

Overtoom 301

ot301.nl

18

Plein Theater

Stage for theatre, dance, music...

Sajetplein 39

plein-theater.nl

19

Pakhuis Wilhelmina

Artist studios and public venues

Veemkade 572

pakhuiswilhelmina.nl

20

Plantage Dok

Living, working, public spaces

Plantage Doklaan 8

plantagedok.nl

21

Rijkshemelvaartdienst

Gekraakt terrein, ateliers, keuken...

Oude Haagseweg 58

rijkshemelvaart.com

22

Ruigoord

Idealistisch oord voor kunstenaars

Ruigoord 76

ruigoord.nl

23

Theatro Munganga

Cozy, artistic, social theatre

Schinkelhavenstraat 27hs

munganga.nl

24

Volta

Venue for local bands and artists

Houtmankade 336

voltaamsterdam.nl

25

Vondelbunker

Free cultural and activist space

Vondelpark 8

vondelbunker.nl

26

WG foundation

Artist studios, exhibition space...

WG Plein t/o nr 80

puntwg.nl

27

Workshop op de Ceuvel

Woonark, theater en studio

Korte Papaverweg 6c

workshop.nu

28

Zaal100

Voor vanalles, maar niet voor alles

De Wittenstraat100

zaal100.nl

29

Zone2Source

Art, nature, technology

Amstelpark

zone2source.net

Other alternative places

41

Anarchistic library

Library, books,

1e Schinkelstraat 14-16

agamsterdam.org

42

Buurtboerderij

Eat, drink, chill, relax, outside

Spaarndammerdijk 319

buurtboerderij.nl

43

Einde van de wereld

Restaurant, events

Javakade 61

eindevandewereld.nl

44

Joe's Garage

Autonoom sociaal politiek centrum

Pretoriusstraat 43

joesgarage.nl

45

Molli

Squatters bar

van Ostadestraat 55 hs

molli.squat.net

46

Nieuw en Meer

Kunst- en bedrijventerrein

Oude Haagseweg 51

nieuwwenmeer.nl

47

VLLA

Bar, Podium, Club

Willem Roelofsstraat 9

vlla.nl

48

Vrankrijk

Livin, working, events, bar

Spuistraat 216

vrankrijk.org

Recommended bars

41

Butchers Tears

Small brewery and proeflokaal

Jan van Galenstraat 10

butchers-tears.com

42

Pllek

Bar, restaurant, live stage, terrace

T.T. Neveritaweg 59

pllek.nl

43

Saarein

Brown bar with big lesbian crowd

Elandsstraat 119-HS

saarein2.nl

44

Skate cafe

Skateboarding, bar, food

Gedempt Hamerkanaal 42

skatecafe.nl

45

Tolbar

Nice selection of beers

Tolstraat 182

tolbar.nl

46

Walhalla Craft beer

Beer brewery / bar

Spijkerkade 10

walhallacraftbeer.nl

Kitchen

65

De Peper

Vegan culture kitchen

Overtoom 301

ot301.nl

66

MKZ (Binnenpret)

Vegan food

Eerste Schinkelstraat 16

binnenpr.home.xs4all.nl/mkz.htm

Workspace

70

Workspace GWA - NDSM

Print lab, silkscreen, bookbinding

NDSM-plein 27

grafischwerkcentrumamsterdam.nl

71

Smerig fietsenwerkplaats

Bicycle workshop

Van Ostadestraat 233-E

ostade233.nl/smerig

Bookshop

81

Boekhandel van Pampus

Nice bookshop, good coffee

KNSM-Laan 303

boekhandelvanpampus.nl

Art

50

Framer Framed

Platform voor kunst en cultuur

Oranje-Vrijstaatkade 71

www.framerframed.nl

51

Kunstverein

Art, lectures, publications

Hazenstraat 28

www.kunstverein.nl

Mail to: info@amsterdamalternative.nl

For info on how to get listed on this map

Av

Amsterdam Alternative
Issue #36
May-June 2021

Recommendations

Venues, bars, shops, art, etc.
Map design: Paul Gangloff

Support Amsterdam Alternative

Check our website for info on how to
get listed on this map

Av

Page 13
Issue #36
May-June 2021

Participating venues

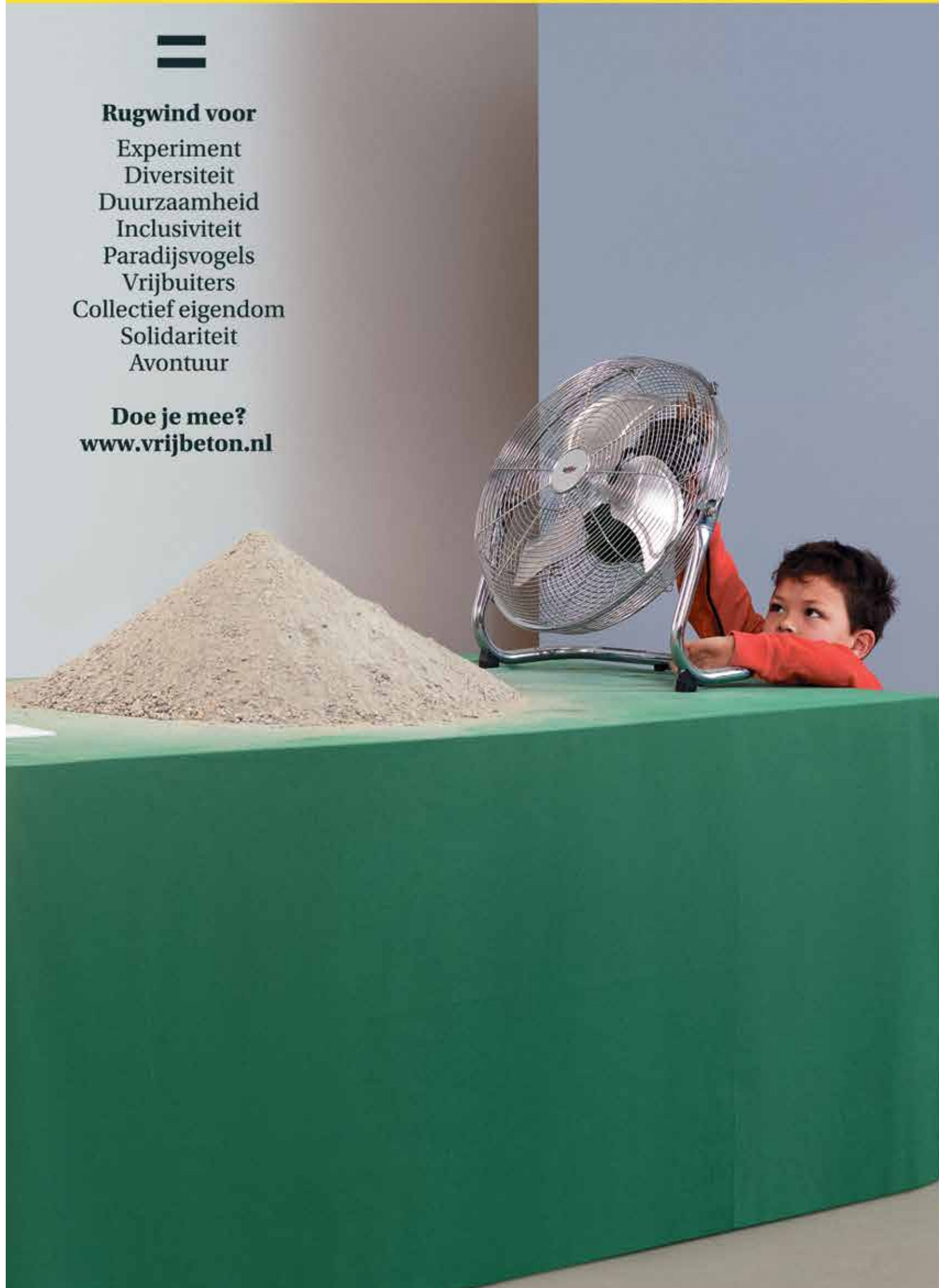
Profiles
Most pictures are made by Marian Miczka

VRIJ BETON

Rugwind voor
Experiment
Diversiteit
Duurzaamheid
Inclusiviteit
Paradijsvogels
Vrijbuiters
Collectief eigendom
Solidariteit
Avontuur

Doe je mee?
www.vrijbeton.nl

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Design by 310k.nl

Amsterdam Alternative
Issue #36
May-June 2021

Vrij Beton Campaign
Concept & design: 310k.nl

Our house... in the middle of my life

It's funny how "the house" has become this entity, a being of its own. ("Whats the house doing?", "The house went out last night"). Maybe that's what makes it so special, it gives you the idea of belonging to something bigger than yourself, something rare, something special. Something so unique that you will think back on it for the rest of your life, cherishing good memories about people that probably live within a different world by then.

Cause thats the flip side of being part of something that's more than the sum of its parts: the parts themselves cease to embody the entirety of what they once made up. Ideally, they become something else to you, develop a new meaning. Something that can seize you in a way that reminds you of what was and still manages to touch you in a different and independent way. As far as I can remember I have always been looking for a sense of belonging within groups. The first time I understood what it means to belong was when I joined the scouts at age 12. Later in my teens I joined a band and spent my high-school years with those guys.

While hitchhiking around Europe for a couple of months after I graduated from high school, I stayed in several free communities and realized that living collectively was something that I enjoyed. When I moved to Amsterdam in 2017, I moved into my current home, a student house of 30. With these 30 people I not just share a front door, but a kitchen, showers, toilets and a roof terrace. For me, living with so many other individuals was a conscious choice, something that I was seeking out. As I settled into my new home I was lucky to not just find a communal living space but a new set of friends, a safe haven, people to share my life with.

The house that I live in is everything but your standard student house. To visitors, it often seems more like a squat than a rental house. I still remember exactly the first time I entered the house and thought to myself „this is perfect". Like Pipi Longstockings Villa Villekulla, it looks and feels like a place where childhood dreams come true. Like in Peter Pans Never Never land, grownups don't exist and the kids rule their very own ruleless world. It's a place to try out ideas and ideals, to learn about collectivity and kindness, love and envy, friendship, brother and sisterhood and what it means to feel like you truly belong.

When I entered the house I was pretty young, just 21, and I looked at it as an

amazing adventure playground that held all these new experiences for me. I was curious and excited and absolutely thrilled. My new housemates soon became my main social group. I didn't make many friends at art school, but frankly, I didn't really care. All I cared about was getting home as quick as I could after classes ended, to be with these people again that took me in as if it was the most natural thing in the world. Without any further question I had become a member of the collective after I got picked at the *hospitieravond*. I watched this sort of natural fusion of new housemates with the entirety of the house collective happen to others that came in after me and it fascinated me how eventually it felt as if they always had been there. For some, it took a bit longer than for others, but the ones that stayed, really merged in eventually. The house kept its promise of promiscuity and hedonistic experimentation and for a year or two this was exactly what I was looking for. I realized later that this place can be many different things, depending what you are looking for.

After failing the first year of my study, I decided that I needed to get my act straight and remember what I came to Amsterdam for: my study at the art academy. From that point on my presence in the house changed and so did my interactions with the collective. I wasn't all over the place anymore but became more intentional about who I talked to about what. I realized that for every social need I had there was someone that I could turn to, someone who was able to give me just what I needed in that moment. The beauty of sharing a house and life with thirty other humans is that you get to bask in the wisdom of thirty

very different individuals simultaneously. Thirty different perspectives at hand, you get to learn from and through a collective mind.

Time passed and I settled more into my study, made friends outside of the house, got a boyfriend. I wasn't spending that much time just hanging around in the kitchen anymore the way I used to do, but the importance, the meaning that the house held for me didn't change.

I remember I was nervous when I brought my boyfriend along to a pub crawl organized by one of my housemates. He was meeting the whole bunch for the first time and I guess that it probably would have been a dealbreaker for me if he hadn't liked them. It almost felt as if I was introducing him to my actual family. Everything went well though, he loved them and they were fond of him too and we all just had a great time that night. I was so happy. When he decided to move back to the States a year later I was pretty miserable. George had been my first true love, the first person that I felt like I could have spent a good part of my life with.

I went back to living at the house again full time, and the collective caught me, slowly built me up again and gave me the strength to find happiness and joy within myself once more. In the four years I've spent within this place so far, I shared my deepest secrets with the people around me, my best and my absolute worst moments, I've always had someone to laugh with and a shoulder to cry on. I've felt cared for, understood, seen, at home. In my housemates I found brothers and sisters, friends, lovers and even parents at times. They were for me everything a young adult in their 20s could ask for, and I hope I could be that for them too.

I have no clue what will be when I move out of this place. I guess some people will

Livestreams in Studio/K

Studio/K zendt sinds maart wekelijkse muzikale livestreams uit. Sinds de verbouwing van de clubzaal in 2018 is de elektronische muziek in de programmering op de achtergrond verdwenen. Daar is met de komst van het nieuwe online radiostation verandering in gebracht. De muziekstijl verschilt per stream en ook het format zal niet altijd hetzelfde zijn aangezien er ook live jamsessies op de planning staan. Daarnaast staan er meerdere takeovers in de steigers, waarbij collectieven of labels zoals Immaterial Archives en Kantarian Sound het programma zullen cureren. Op deze manier presenteert Studio/K elke vrijdag een gevarieerd aanbod van live elektronische muziek. Een greep uit de artiesten die langs zullen komen/zijn gekomen: Ozzy, Nurali, Berton, Julia Mira en Argie.

Zodra de situatie het weer toelaat, zal de ruimte - naast een studio - ook een plek zijn waar artiesten kunnen netwerken. Het plan is om een open sfeer te creëren waar de deuren open staan voor iedereen. Zodra de horeca weer open mag, zal Studio/K als ontmoetingsplek fungeren voor artiesten en muziekliefhebbers. Tot die tijd zijn de optredens elke vrijdag live te bekijken op YouTube, of terug te luisteren via de website van Studio/K.

OTR - Weekly Streaming Radio

OTR is an online radio station based in the OT301 in Amsterdam. Every Friday afternoon OTR streams a new program with DJ's, performers, bands, poets and talks.

Check the program and live streaming on: www.ot301.nl

Page 15
Issue #36
May-June 2021

Our house...

Text: Leonie Wegertseder

Photos: Sam ten Thij, Filip Kalaš

Repair Café zet in op een mentaliteitsverandering

In 2009 werd voor het eerst een Repair Café geopend in Amsterdam-West. Sindsdien zijn repair cafés bezig aan een opmars en inmiddels zijn er meer dan 2000 wereldwijd. Ik sprak met Hein van het Repair Café in de Transvaalbuurt. Over de jaren 60, popcornmachines en het tandartseneffect.

Als een apparaat stuk gaat koop je gewoon een nieuwe toch? Niet als het aan de vele vrijwilligers van Repair Café ligt. Bij Repair Cafés kun je gratis je spullen laten repareren. Alleen in Amsterdam al zijn er 22. Hein werkt sinds vier jaar als vrijwilliger voor de vestiging in de Transvaalbuurt. In het pre-coronatijdperk hielp hij rond de vijf klanten per middag. “Dan is het open huis en moet je bij mooi weer mensen teleurstellen. Er komen daarnaast ook veel mensen voor de gezelligheid die alleen mee willen kijken met reparaties.” Nu gaat alles op afspraak en is de aanloop beduidend minder, deze zaterdag heeft Hein één afspraak staan. Op die manier is de spontaniteit er wat af, maar dat mag niet deren.

Mensen komen met de meest uiteenlopende spullen aanzetten. “Zolang ze het maar hierheen kunnen tillen.” Het gekste dat Hein langs heeft zien komen in al die jaren is toch wel de popcornmachine waarmee een grootvader een keer binnen kwam rijden. “Die had ie speciaal voor zijn kleinkinderen. Met was echt zo’n marktkraamkaretje met van die grote wielen eraan en allerlei lampjes erop. Die man vond het fantastisch dat we dat ding hebben kunnen repareren.”

Tandartseffect
Soms duurt zo’n reparatie een uur, een andere keer vijf minuten. “Vaak hebben mensen bijvoorbeeld niet door dat je bij een nieuw apparaat ergens een stickertje moet verwijderen. Dan ben je snel klaar.” Ook kan het meeslepen van een apparaat naar het Repair Café al wonderen verrichten niet zoals een goede klap op een oude televisie wanneer het beeld hapert. “Dat is het bekende tandartseffect. Je gaat met kiespijn naar de tandarts en terwijl je in de wachtkamer zit is je kiespijn ineens verdwenen.”

In 40% van de gevallen lukt het helaas niet om de reparatie tot een goed einde te

Taste Before You Waste Foodcycle Market Returns

From the 1st of May, Taste Before You Waste will be organising a Foodcycle Market at the Mahatma Ghandi Garden every Saturday from 11:00-13:00 hrs (if allowed).

Taste Before You Waste is a non-profit, grassroots organisation aiming to tackle consumer food waste in Amsterdam. We hope to educate and empower through hosting wasteless dinners, running workshops, and curating a cultural programme.

However, this last year has been challenging with the restrictions forcing us to explore new ways of functioning without our physical events. We have, thanks to our lovely volunteers, been able to continue rescuing food every single day from the Javastraat. However, we have been missing getting to engage with the wider public, especially within the plantagenighbourhood where our home base, Dokhuis Galerie, is located. So last Saturday we decided to run a trial Foodcycle market in the hopes of reconnecting with our wider community and raising awareness of the issue of food waste in the city.

The concept of our Foodcycle market is simple. Instead of it going into the bin, surplus food from various food shops and bakeries is collected and redistributed to the public. The aim is to change attitudes with regards to what is viewed as ‘waste’, showing how a lot of what is thrown away still has value. While the vegetables may be a little bruised or damaged and the

krukkassen die op een gegeven moment afbraken. Dat was ook zo berekend. Dus dat spullen kapot moeten gaan zodat je weer iets nieuws koopt is niet iets van deze tijd. Dat is een ouderwets verdienmodel.”

Mentaliteitsverandering
Dat spullen gemaakt worden om op een gegeven moment kapot te gaan zullen ze bij Repair Café niet 1-2-3 veranderen.

bread a day old, it was all still edible and delicious. The Foodcycle market is, like all our other events, donation-based, meaning donations are welcome but never obligatory. We want our events to be open to everyone, regardless of their financial situation.

The trial market was a success! Starting from 9am, our bakfiets was out on the streets collecting the available surplus. After two trips, we had boxes and boxes of vegetables, as well as multiple bags of loaves and pastries. Not only did we have enough for the market, we were able to donate a sizable amount to De Regenboog Groep.

As soon as we were set up, we had people stopping. Some had already heard of Taste Before You Waste, but for many this was the first time they had come across us. Most were shocked by the amount of food surplus we were able to collect from a single street on a single morning, as well as the range and quality of the items we had.

The most enjoyable part of hosting the market was the conversations we had. One man told us about his previous experience with climate activist group Reclaim the Power at Heathrow airport, UK, while another told us about his wife’s business using rescued fruit to make chutneys and jams. We also had multiple discussions about how to cook the different items on offer, with the bitter melons and Jerusalem artichokes inspiring the most comments and hopefully contributing to some exciting meals.

We had a lovely time and cannot wait to start running the market regularly come may! We hope to see you there.

Mensen op een andere manier naar hun spullen laten kijken kan echter wel. Reparatiekennis zoals Hein die met de paplepel ingegoten kreeg verdwijnt snel, maar bij het Repair Café hopen ze bij te dragen aan een mentaliteitsverandering. Hierdoor willen ze mensen enthousiasmeren voor een duurzame samenleving en in laten zien dat repareren leuk is (en vaak heel makkelijk).

Actieoproep! Shell aandeelhoudersvergadering 18 mei 2021 Shell Must Fall!

Op 18 mei is de aandeelhoudersvergadering van Shell. Lokale groepen overal ter wereld komen op deze dag in actie voor een toekomst zonder de oliereus.

De directie van Shell wil maar een ding: Maximale winst voor aandeelhouders. En ze heeft daar veel voor over. Corruptieschandalen, personeel ontslaan, aardbevingen in Groningen, een vervuilde nigerdelta, en de klimaatcrisis. De kans dat Shell ooit een fairtrade ecologisch bedrijf wordt is nihil. Het wordt tijd het bedrijf te ontmantelen, de aandeelhouders te onteigenen, de duurzame onderdelen af te splitsen en het bedrijf onder curatele te zetten om haar rommel op te ruimen en olie en gasproductie af te bouwen. Wij zeggen:

- **Ontmantel Shell** met de hulp van ieder wettelijk, economisch of politiek middel dat nodig is
- Zorg voor een **Eerlijke transitie** voor arbeiders in de fossiele industrie
- Garandeer **Herstel** voor getroffen gemeenschappen en ecosystemen
- Bouw een gedecentraliseerde en gesocialiseerde **Energie Democratie** voor iedereen

Wat gaan we doen?
De aandeelhoudersvergadering van Shell is de aanleiding om in heel Nederland en daarbuiten zichtbaarheid te geven aan waarom Shell moet vallen en hoe Shell moet vallen. Met creatieve, disruptieve, kunstzinnige of inspirerende acties komen we in opstand tegen Shell en vertellen we het verhaal van een andere toekomst.

We ontmaskeren Shell en laten het bedrijf zien voor wat het werkelijk is. In solidariteit met getroffen gemeenschappen en in solidariteit met arbeiders in de fossiele industrie die voor de laagste lonen het zwaarste werk doen.

Shell heeft zich tot in de haarvaten van onze samenleving genesteld. Niet alleen met honderden tankstations, maar ook met Shell kantoren, zware industrie en samenwerkingsverbanden met culturele instellingen, overheden en onderwijsinstituten en in onze pensioenfondsen. Op al die plekken is het mogelijk in actie te komen onder #ShellMustFall

Actietoolkit
De laatste maanden hebben we gewerkt aan een Toolkit om grassroots groepen te helpen in actie te komen tegen Shell. In de Toolkit kun je meer lezen over Shell, over Shell Must Fall en de lange geschiedenis van verzet tegen Shell. Verder vindt je voorbeelden van acties die als inspiratie kunnen dienen en we geven talloze handige tips voor het opzetten van je eigen actie.

Kijk op:
code-rood.org/nl/organiseer-een-actie
code-rood.org/shellmustfall.nl

Getting Away with Art

Space. It’s something that most artists have to contend with at some point. Whether it’s a painter weighing her options about getting a studio, a drummer trying to work out where he can practice, or a choir stretching their budget for more time in a rehearsal room, the place where we make art is important. It’s also costly. In my time running a theatre company, it was a constant source of pressure, and a constant promise at the end of the rainbow. With our own theatre building we’d have a space accessible whenever we needed it for rehearsal, could program anything we wanted, and could rent it out to other companies and groups; it meant artistic freedom. The other side of this grim equation was the inevitable pile of difficulties and expenses of maintaining a physical object as large as a building. It’s a challenge the creative sector has struggled with since the beginning. It’s also something that the alternative, independent and autonomous spaces around Amsterdam and other cities have been so good in recognising and supporting.

Motives
As a current example, Extinction Rebellion (XR) have taken on a form of protest that is by turns disruptive and theatrical, entering the public space and demanding an opinion. As one element of their work, they create living political satire cartoons, presented to an audience in public, free from the usual filter bubbles of our chosen newspapers, TV channels and social media feeds. I would be surprised if these public performances were created in airy and well-lit rehearsal rooms. Instead, I imagine an autonomous space somewhere, or in these corona-constricted times, a kitchen table, a drizzly park, a garage somewhere. And yet it lives.

Even if we take this to its conclusion, where not just space is limited, but even the right to free expression, we still see art being made. August Boal developed Invisible Theatre as part of his Theatre of the Oppressed under the military junta in Brazil in the 60’s with the aim of bringing public debate to a space that didn’t allow it. Rehearsing in secret, the actors would craft provocative scenarios that allowed for improvisation and open endings, and then took them into the public space to engage an unsuspecting audience. Undoubtedly dangerous, Boal and his collaborators believed enough in the power of change through art that the risk was worth it. They certainly weren’t being paid.

Opportunity
Contrary to those naïve anti-vaccination conspiracies, we are not living under a military junta. We don’t have to fear for our lives or freedom if we want to create in public. Indeed, organisations like XR believe it is *vital* to our lives and freedom that we *are*. Don’t get me wrong, I like being paid as an artist, and I like working in comfortable rehearsal spaces. Who wouldn’t? But I dare say that even for those of us who got there, most of us didn’t start there. If I invite you to cast your mind back to that time, that person starting out, did they take more risks? Did they dare more with their art? If not, I applaud you. If so, you’re not alone. Space will always be difficult, but the streets are ours. With the right mindset, we’ve got all the space we need.

Instead, we recognise either that art has value outside of the economic case (and companies can look good by supporting it), or that as artists we have a drive to create that isn’t linked to an income (although sure, if it can *become* and income, fantastic!). In some ways I’m astounded that enough people manage to make the business side work; that we have the cultural scene we do, even during ‘good’ times...

Pluk

Pluk! Groenten van West is een community supported agriculture (CSA, of “pergola”) project. Dit model is een goed alternatief voor de huidige grootschalige voedselindustrie.

www.plukcsa.nl/en

Foto serie door Pablo van Wetten

Vrijheid in tijden van corona

Nederland slaagt er maar niet in de corona-epidemie onder controle te brengen. Het aantal besmettingen blijft hoger dan verwacht; de zorg staat nog steeds onder druk. Volgens onze bestuurders heeft dat niets te maken met hun eigen zwalkende beleid en gebrekkige communicatie. Nee, de cijfers stijgen omdat Nederlanders nu eenmaal vrijheidslievend zijn. Eenzelfde verklaring wordt al sinds het begin van de coronacrisis vaak ingeroepen om uit te leggen waarom Europa het beduidend slechter doet dan landen in Oost-Azië, waar men het coronavirus wel onder controle lijkt te hebben. Volgens zelfverklaarde deskundigen zou de aanpak van de coronacrisis in China en Singapore veel efficiënter zijn dan de Europese dankzij hun autoritaire, top-down cultuur. (Daarbij voor het gemak negerend dat ook democratische landen in Azië, zoals Japan, Zuid-Korea en Nieuw-Zeeland het coronavirus veel beter hebben weten in te dammen dan Europa of de VS.)

met een afwezigheid van staatsinterventie. Vrijheid bestond uit collectief zelfbestuur, en vereiste daarom democratisering. Maar socialistische denkers gingen nog eens stap verder: zij stelden dat de uitbreiding van het stemrecht op zich niet voldoende was om mensen echt vrij te maken. De overheid – als de vertegenwoordiger van gewone burgers – diende ook meer controle te krijgen over wat er gebeurde in het economische domein. Nieuwe regels zouden ervoor moeten zorgen dat welgestelde elites hun rijkdom niet langer konden gebruiken om de rest van de bevolking hun wil op te leggen. Het socialisme, zo stelde de Franse politicus Jean Jaurès, zou het werk van de revolutionairen van de late achttiende eeuw voltooiën, door democratie te introduceren in de economische zowel als de politieke sfeer.

Pas na de Tweede Wereldoorlog kreeg het liberale, individualistische vrijheidsbegrip de overhand op de oudere, democratische opvatting van vrijheid. Een van de gevolgen van de confrontatie met het communisme in de context van de Koude Oorlog was dat het wantrouwen ten aanzien van de overheid groeide. Door de associatie met de Sovjet dictatuur werd het idee dat de staat een emancipatorische rol kon spelen in het leven van haar burgers plots gezien als een gevaarlijke waanbeeld. In 1958 stelde de liberale filosoof Isaiah Berlin, in een eenzijdige lezing van de geschiedenis van het Europese politieke denken, dat de ‘positieve’ invulling van vrijheid – vrijheid als publiek goed – alleen maar kom leiden tot dictatuur. De ware vrijheid, de ‘Westerse’ vrijheid, was een puur ‘negatief’ begrip. Elke wet, zo stelde Berlin onomwonden, moest gezien worden als een inbreuk op de vrijheid.

Ondertussen is de Koude Oorlog natuurlijk allang voorbij, en wordt het tijd om het oudere, collectieve vrijheidsbegrip terug af te stoffen. Als de coronacrisis één ding heeft duidelijk gemaakt, dan is het dat existentiële bedreigingen zoals een pandemie om drastische actie vragen van de samenleving als geheel, onder leiding van haar democratisch verkozen vertegenwoordigers. Daarbij geven we onze vrijheid niet zomaar op in ruil voor de bescherming van vaderschap staat. Zolang zelfs de strengste lockdown breed wordt gedragen, en de regels onderhevig blijven aan controle door volksvertegenwoordigers, de pers, en de samenleving in zijn geheel, vormen zij geen inbreuk op onze collectieve vrijheid. De maatregelen beperken misschien onze individuele bewegingsvrijheid, maar ze helpen ons tegelijkertijd om een doel te verwezenlijken dat breed wordt gedragen in de samenleving – de bescherming van de volksgezondheid.

Is een gebrekkig werkende overheid inderdaad de prijs die we moeten betalen voor onze vrijheid? Als dat inderdaad zo is, kunnen we ons vrijheidsideaal misschien maar beter loslaten. Wie dood of zwaar ziek is, heeft er tenslotte niet zoveel meer aan dat hij of zij op papier vrij is. Maar gelukkig is dat een conclusie die we niet moeten trekken. Want een duik in de geschiedenis leert dat er helemaal geen tegenstelling hoeft te zijn tussen vrijheid en een slagvaardige overheid. De meeste Westerse politieke denkers dachten niet dat een vrije samenleving een samenleving zonder regels was, maar wel dat die regels collectief beslist moesten worden. In hun ogen was vrijheid een publiek goed eerder dan een puur individuele conditie.

Dat blijkt bijvoorbeeld duidelijk uit Herodotus’ *Historiën*, een geschiedenis van de oorlog tussen de Grieken en de Perzen geschreven in de vijfde eeuw voor Christus – en een van de allereerste werken waarin het begrip vrijheid werd gedefinieerd. In een beroemde passage deed Herodotus verslag van een gesprek tussen de Perzische koning Xerxes en een Spartaanse banneling, Demaratus. Xerxes ging er van uit dat zijn leger dat van de Spartanen makkelijk zou moeten kunnen verslaan. De Spartanen beroemden zich er namelijk op dat zij vrij waren, en Xerxes leidde daaruit af dat zij geen gezag aanvaardden. Zo’n anarchistisch zootje kon toch niet op tegen het goed gedrilde Perzische leger? Maar dat was een misvatting, zoals Demaratus uitlegde: Spartanen aanvaardden wel degelijk gezag – niet dat van een autocratische koning, maar van de wet die ze collectief waren overeengekomen.

Zoals deze passage uit Herodotus laat zien, identificeerden de oude Grieken vrijheid met collectief zelfbestuur, niet met het ontbreken van elk centraal gezag. Hun bewonderaars, de humanisten van de Renaissance, onderschreven deze gedachte eveneens. Een van de oudste teksten uit de Lage Landen over het begrip vrijheid is de *Algemene vrijheid* van de humanist Rabod Herman Scheels, gepubliceerd in 1666. Scheels, die door tijdgenoten werd geprezen als de nieuwe Cicero of Demosthenes, betoogde hierin dat een vrije staat er een was waar mensen zelf politieke macht uitoefenden – en dus niet moesten gehoorzamen aan een autoritaire leider. Maar, zo benadrukte hij tegelijk, vrijheid was geen anarchie. In een vrije staat was het van cruciaal belang “dat alles na de wetten, en niet na ’t welgeval verhandeld word.”

Kortom, in het Westerse politieke denken stond eeuwenlang een collectief vrijheidsideaal centraal. Pas aan het begin van de 19de eeuw kwam een politieke beweging op gang die dit vrijheidsideaal afwees ten voordele van een meer individualistische opvatting van vrijheid. Liberale denkers zoals de Franse filosoof Benjamin Constant verwierpen het idee dat vrij zijn bestond uit collectief zelfbestuur. In plaats daarvan argumenteerden zij dat vrijheid gelijk stond de afwezigheid van staatsinterventie in de privé-sfeer. Een sterke overheid, zelfs als die democratisch was verkozen, was altijd een bedreiging voor de vrijheid. De Hongaarse politicus József Eötvös, een bewonderaar van Constant, schreef bijvoorbeeld in *De dominante ideeën van de negentiende eeuw* – een boek waarin hij de politieke

idealen van zijn tijdgenoten kritisch analyseerde – dat vrijheid vaak werd verward met volkssoevereiniteit. Maar dat was fout. Vrijheid kon enkel bestaan bij ‘respect voor welverdiende rechten’ – in het bijzonder het recht op bezit.

Wat motiveerde liberale denkers om voor een nieuwe manier van denken over vrijheid te pleiten? Het was geen toeval dat het liberalisme ontstond in een periode dat de democratische beweging groeiend succes kende in een aantal Europese landen. Liberale denkers behoorden veelal tot de geëde burgerij. Zij zagen de toenemende democratisering als een bedreiging voor hun eigen machtspositie en materiele belangen. De uitbreiding van het stemrecht, zo vreesden zij, zou politieke macht geven aan minder goeden, die deze ongetwijfeld zouden gebruiken om rijkdom te herverdelen. Eötvös bijvoorbeeld waarschuwde dat de afschaffing van het privébezit een van de voornaamste gevolgen zou zijn van het invoeren van het algemeen stemrecht. Dit alles leidde ertoe dat liberale denkers democratie gingen zien als een bedreiging voor de echte vrijheid – de vrijheid van het individu om met zijn hebben en houden te doen wat hij wilde, zonder bemoeienis van overheidswege.

Deze nieuwe, individualistische manier van denken over vrijheid werd echter in de loop van de negentiende eeuw op haar beurt gecontesteerd door politieke bewegingen zoals het socialisme. Teruggrijpende op het oude, collectieve vrijheidsbegrip argumenteerden socialistische denkers en politici dat vrijheid niet verward mocht worden

Calling on... ArknA/8sixA: A new collective in Amsterdam

During the lockdown, I stumbled across images of a group organizing in a basement. Fast-forward a few months, I visited the 8sixA collective's revealed location and met the folks behind the ArknA art project. They are 9 friends: Gianluca - Solo is interested in music but also in graphic design and digital art. Pietro is the founder of the RRRVNT music booking agency, under which some of the collective's members are also signed. Under the name Kallax, Davide is one of them. He is also into graphics, pictures and notably sigils. Others are: Paolo, using the name Iko and Luca - R/D/V, who is completing his music engineering studies. Simon is known as Bronx; he has a graphic design education, and is a graffiti and concept illustration artist. Giacomo works with acoustic panels and installations and is a music engineer, like Nicolò. As for Lorenzo, he is involved with graphic design and video mapping. We sat down and spoke about why they decided to get together and how they're thinking of a new idea of community.

What is ArknA/8sixA?
Pietro: For some time, I didn't feel the right vibe from most of the parties in Amsterdam: "Pay a ticket and then, say you went out." I got nothing of visual art, of experiences with people. Amsterdam lacks places where you can pass by, listen to someone play records in an artistic environment and talk to people. If we had 10 places for 100 people instead of 1 place of 1000, you'd see art growing faster, in many different ways. If you put 1000 people in the same location, you're making music, lights... for 1000 people: you're always going in the same direction.

Gianluca: ArknA isn't just art or music: it's the all-collective artistic concept. 8sixA is our home base, where we are going to have all the events, workshops, services, and collaborations with other artists.

What does collaboration mean to you? How do you build a community nowadays?
Pietro: By showing that there can be a different way. You can get together without the psychosis of having to deal with a big platform. I see people in one building on ten different online communities, not knowing the guys next door are playing on the same

machines, and spending twice the amount of money needed on tools and material.

Luca: We don't want people to come in here and passively attend an event; they need to actively be part of the project. If I am not getting influenced by others, I don't know how I'm working. People's responses are fundamental. Now it's difficult to have that, so we need to connect people. If anyone wants to use our spot for ADE, we're happy to share it. If it's going to be virtual, we can't believe in it. We'd like to meet people in person.

Being in a community means developing strong singularities because you grow up together.

Pietro: Developing your singularity, your understanding of who you are, what your limits are, and what you can do for the community - asking for help, introducing a project, sharing the good and the bad: you realize you are part of a group. Being in a community means developing strong singularities because you grow up together. You need to expand your own ways to develop a common way, otherwise all you have is fragments: your idea, his idea, her idea... one takes over the other. Our membership card is also a big part of creating the community: there will be 2-3 events a month, free for those who support us.

Why is being present, together at the same location, important to you?
Simon: This place helps me a lot - as a graffiti artist, I never had a place of my own. When you do art, it's important to get inspiration, to feel that you're in the middle of something.

Pietro: Not with words, just with art, with our staying here, with resisting, we are political. You need to understand what's essential in your life. For us, it's staying together, so we never stopped doing that.

Davide: It's about not feeling alone. The best things in life come from knowing that people around you are, in one way or another, like you: in search of something bigger than ourselves; this feeling of working together.

Politiek-cultureel café Linkse Liefde

Linkse Liefde is een nieuw politiek-cultureel café dat plaatsvindt op de laatste zondagmiddag van de maand. We willen een bijdrage leveren aan een herleving van linkse idealen en een platform bieden aan activisten, aan doeners en denkers die zich inzetten voor een radicaal andere samenleving. Linkse Liefde wordt gehost en mede mogelijk gemaakt door cultureel buurtcentrum Ru Paré in Amsterdam Slotervaart. Kijk voor meer informatie en voor het programma van 30 mei op linkseliefde.nl

Linkse Liefde is een initiatief in verwarrende tijden.
Na jaren van neoliberale klassenstrijd is een defensief links ontstaan dat niet samenwerkt en te weinig aanhang heeft. We leven in een tijd waarin discriminatie en uitbuiting genormaliseerd zijn. Waarin de coronacrisis heeft laten zien hoeveel onderbetaalde mensen de samenleving draaiende moeten houden. Waarin migranten en vluchtelingen als uitschot worden behandeld, en waarin te veel vrouwen niet van eigen arbeid kunnen leven. Waarin extreem-rechts opnieuw luid van zich laat horen. Waarin de kapitalistische omgang met natuur en milieu tot een crisis van ongekende omvang leidt. Klimaatverandering, het rampenkapitalisme en de wereldwijde armoede, uitsluiting en honger dwingen ons radicale keuzes te maken. De gevestigde

Pietro: The world is turning virtual and so are parties which is actually quite impossible. What scares me is not that you had everything before and you have nothing now. It's that you may not realize that you're missing out on something. Our project only has a virtual presence so that people can find us in reality.

With Vrij Beton, AA is launching an initiative of collective ownership and new permanent free spaces, against gentrification and the dominant culture of entrepreneurship and profit. How does your collective deal with the latter?

politieke partijen op links lukt het nog altijd niet om te overtuigen.

Toch is de situatie niet hopeloos, zelfs niet in Nederland: de strijd voor een minimumloon van 14 euro per uur; de klimaatbeweging; de strijd tegen racisme; de initiatieven tegen islamofobie: een andere wereld is mogelijk!

Het is nu zaak te laten zien dat het op links anders kan en moet. Solidariteit, internationalisme, antimilitarisme en radicale democratie horen niet bij het verleden maar bij de toekomst. Dát is het antwoord op de dreiging van extreem-rechts, van de klimaatcrisis en de arrogantie van het kapitaal.

Linkse Liefde wil een bijdrage leveren aan een herleving van deze idealen en een platform bieden aan activisten, aan doeners en denkers die zich inzetten voor een radicaal andere samenleving. Linkse Liefde organiseert regelmatig publieke bijeenkomsten en discussies om mensen bij elkaar te brengen die op zoek zijn naar antwoorden en inspiratie.

We willen ons niet beperken tot praten en vrijblijvende discussie, hoe nuttig dit ook is. We hebben nieuwe antwoorden nodig op urgente vragen. We willen samen komen en samen doen en zo werken aan een nieuw begin.

people to also use the place. We'll have this for 5 years; the world will change a lot during this period. If the system allows people to reorganize, which rules will we need to follow? Will those rules only allow millionaires and big firms to have a voice? We are fighting against the mainstream taking over everything. The plan is to go to zero cost and invest the money back into our projects: a place where people can make use of something they don't have in their homes. We are also preparing for ADE: we need something different from the current way of organizing, more locations around the city, free events, fair prices.

The plan is to go to zero cost and invest the money back into our projects

What can we expect to see in the next weeks/months?
Pietro: Art exhibitions with music. We will also launch a music label starting with an EP and release the digital files for free to all our members. The music will only be on sale for people who don't know us. There will be activities that connect people, workshops, markets...
The EP will include a track by Janos a.k.a. Naked Silence, a founding member of the collective, who passed away in December. "We want to fill the huge void he left with music, his music."

All: Just wait and see!

Hoe kunnen we onze collectieve vrijheid verwezenlijken?

Sinds het begin van de coronacrisis en de daarmee gepaard gaande beperkingen is de roep om (het herstel van de) vrijheid niet van de lucht. Iedere week wordt er door de actiegroep Nederland in Verzet wel ergens in Amsterdam 'koffiegedronken' voor de vrijheid (aanvankelijk telkens op het Museumplein, nu verspreid door de stad); de actiegroep Viruswaarheid beweert al ruim een jaar te pas en te onpas dat onze vrijheid om drogredenen (want 'het virus is helemaal niet zo gevaarlijk') aan banden wordt gelegd; en allerlei complotdenkers doen daar nog een schepje bovenop door te verkondigen dat corona een 'hoax' is en dat de machthebbers erop uit zijn ons permanent van onze vrijheid te beroven. Maar welke vrijheid bedoelen deze lieden eigenlijk?

Zou het zo kunnen zijn dat de vrijheid waarvoor zij zeggen op te komen opgespannen voet staat met het vrijheidsbegrip dat bijvoorbeeld Amsterdam Alternatieve uitdraagt?

Om een goed antwoord te kunnen formuleren op deze vraag moeten we in eerste instantie een paar eeuwen teruggaan. In de achttiende eeuw gistte het in de hele westerse wereld, en kwamen de opgebouwde spanningen tot een uitbarsting in Frankrijk. Tijdens de Franse Revolutie van 1789 werd onder het motto 'Liberté, Égalité, Fraternité' (Vrijheid, Gelijkelijkheid, Broederschap) het zogeheten 'Ancien Régime' (feitelijk de monarchie) aan de kant geschoven en, althans aanvankelijk, vervangen door een democratie. In de opvatting van de Franse revolutionairen (en van hun Amerikaanse geestesverwanten) betekende 'vrijheid' dat het volk voortaan in staat moest zijn om zijn eigen vertegenwoordigers te kiezen die de regering zouden vormen. 'Vrijheid' is in dit verband dus vooral het vermogen om mee te beslissen over het bestuur van (bijvoorbeeld) een land. Maar deze vrijheid kent ook haar beperkingen en hoort gepaard te gaan aan een zeker verantwoordelijkheidsbesef. Mijn vrijheid mag niet onverkort ten koste gaan van de vrijheid van een ander. In die zin is vrijheid dus eerder een collectief dan een individueel begrip.

Mijn vrijheid mag niet onverkort ten koste gaan van de vrijheid van een ander.

Onder invloed van het (neo-)liberalisme is het collectieve vrijheidsideaal de afgelopen veertig, vijftig jaar echter genadeloos uitgehold. Het lijkt wel alsof het idee van de vrijheid is verenigd tot de vrijheid van consumeren en van ongebreideld genot. Als je vandaag de dag zegt dat het je voor al om die collectieve vrijheid te doen is, is hoongelach vaak je deel. Toch is dit een funeste ontwikkeling, want alleen samen, als collectief, zullen we in staat zijn echte veranderingen door te voeren. In een samenleving met louter oog voor de vrijheid van het individu zal al snel het recht van de sterkste de overhand krijgen. Daarom is het initiatief van Amsterdam Alternatieve

om via een systeem van collectief eigendom 'vrijplaatsen' veilig te stellen voor de toekomst ook zo belangrijk. Gezamenlijk zorgen wij er zo voor dat er ruimte blijft waar mensen gezamenlijk de vrijheid kunnen vieren, door er te wonen, te werken en van alles en nog wat te organiseren. Door een uitgekende strategie wordt voorkomen dat panden die op deze manier worden vrijgespeeld in een later stadium toch weer (als geheel of in individuele eenheden) op de markt kunnen komen.

Gezamenlijk zorgen wij er zo voor dat er ruimte blijft waar mensen gezamenlijk de vrijheid kunnen vieren

Bij Amsterdam Alternatieve willen we de komende tijd het concept van de collectiviteit verder uitdiepen, aan de hand van een aantal sessies van de AA Academy. We zullen ons dan enerzijds bezighouden met de historische ontwikkeling van het vrijheidsideaal in relatie tot die collectiviteit, maar anderzijds ook heel nadrukkelijk analyseren hoe we tot nieuwe vormen van collectiviteit kunnen komen waarin het vrijheidsideaal kan bloeien als nooit tevoren. Dat deze nieuwe vormen niet zonder slag of stoot gerealiseerd kunnen worden, is zonneklaar. Een goed voorbeeld is de in Amsterdam Alternatieve al eerder besproken ZAD (Zone À Défendre) in het westen van Frankrijk, bij Nantes. Daar is de afgelopen tien jaar een heel bijzondere gemeenschap ontstaan van mensen die op zoek zijn naar nieuwe vormen van wonen, werken en samenleven, op basis van het gedachtengoed van de 'commons' (feitelijk ook een vorm van collectief eigendom). Een paar jaar geleden heeft de Franse staat met harde hand geprobeerd deze gemeenschap de nek om te draaien, met als argument dat de ZAD-isten weigerden belasting te betalen. Dit heeft aanleiding gegeven tot allerlei zeer interessante discussies over de interne organisatie van de ZAD (op grond van basisdemocratische principes) en over de relatie van zo'n autonome gemeenschap tot de omliggende gebieden en het bestuursstelsel van het betreffende land (in dit geval dus Frankrijk).

Heb je als alternatieve beweging of als autonome organisatie het recht om je eigen vrijheid op te eisen, en zo ja, wat houdt die vrijheid dan in, wat zijn de ermee gepaard gaande verantwoordelijkheden, en hoe realiseer en organiseer je die vrijheid?
Dit zijn vragen die in de eerste twee sessies van de AA Academy, op 16 en 30 juni, aan de orde zullen komen. We zullen dan ook bekijken hoe we het begrip 'collectieve vrijheid' naar een Amsterdamse context kunnen vertalen.

www.amsterdamalternatieve.nl/academy

Interview met de Noordas

Wat is de Noordas en wat doen jullie?
De Noordas is een actiegroep van mensen die ervaringsdeskundigen zijn en die opkomen voor mensen met kopzorgen door geldzorgen. Wij proberen aan andere mensen duidelijk te maken dat ze niet alleen staan en dat wij met hen samen kunnen proberen er wat aan te doen.

En hoe doen jullie dat?
We hebben vorig jaar vóór de verkiezingen een krantje gemaakt dat we hebben uitgedeeld aan de wethouder en aan andere mensen uit de politiek. Dat krantje hebben we ook huis aan huis verspreid. We staan op Facebook, we hebben een website, maar we moeten het ook hebben van mond-op-mond-reclame.

Jullie houden hier in de diaconie van de Protestantse Gemeente Noord iedere maandag een bijeenkomst. Wat gebeurt daar precies?
We bespreken daar wat we willen gaan doen en wat onze kerntaken worden voor de komende tijd. We gaan nu op weg naar de gemeenteraadsverkiezingen van 2022 en we willen bekijken hoe we iets kunnen doen om het beter voor Noord te maken. We willen graag dat de huren betaalbaar blijven en dat er niet alleen gekeken wordt naar het bruto inkomen, maar ook naar het besteedbaar inkomen. Twee mensen met hetzelfde bruto inkomen hoeven niet hetzelfde besteedbare inkomen te hebben. Iemand met weinig vaste lasten kan makkelijker een hoge huur betalen dan iemand met veel vaste lasten of zelfs schulden.

Maar wat jullie doen is veel breder. Dat gaat niet alleen over huren, maar over armoedebestrijding in het algemeen...
Ja, dat klopt. Armoede is het overkoepelende thema, en wonen heeft daar direct mee te maken. Als je geen fatsoenlijke woning hebt, of een te dure woning, dan heeft dat direct invloed op je levensvreugde. Wij zijn ervaringsdeskundigen, maar dat betekent niet dat we allemaal op één en hetzelfde thema zitten. We lopen zo nu en dan echt tegen muren op, zoals regels die niet helemaal lekker lopen, van verschillende overheden. Dat is heel breed, maar ze kunnen niet tegen ons zeggen: wat jullie zeggen klopt niet, want wij hebben het zelf ervaren. Ik denk dat daar onze kracht ligt.

Hoe komt het dat jullie in een ruimte zitten naast een kerk?
Dit initiatief is genomen vanuit de Diaconie Noord, vanuit de Protestantse Kerk van Nederland en de stichting Hart voor Noord. De kerken zijn dit project dus gestart en steunen het, en daarom werken we vanuit een

kerkgebouw. Ik vind het zelf wel fijn dat we de Noordas hier hebben, omdat het strijden voor gerechtigheid en rechtvaardigheid ook een christelijk gegeven is. Maar wij staan open voor iedereen, of hij of zij nou wel of niet iets heeft met het christelijk geloof.

En hoe zijn jullie erin geslaagd om deze gemêleerde groep mensen bijeen te brengen?
Door niet alleen maar 'ons soort mensen' uit te nodigen, want in de stad zijn niet zoveel christenen, dus dan red je het gewoon niet. De strijd voor rechtvaardigheid gaat dwars door alle religies en alle levensvisies heen. We hebben er wel ons best voor gedaan om mensen uit ons netwerk uit te nodigen, zodat we een divers gezelschap konden hebben.

Wat ik heel opvallend vind is dat in jullie groep heel veel vrouwen zitten. Is dat bewust of is dat toeval?
Het gaat hier heel vaak over armoede, dat is een van de onderwerpen waarop mensen contact met elkaar zoeken en ervaringsdeskundigen zijn. Ik denk dat er veel vrouwen zijn die het huishouden draaiende moeten houden en dat die veel vaker geconfronteerd worden met allerlei gedoe waardoor ze niet kunnen rondkomen. En vrouwen zijn ook vaker overdag beschikbaar, gewoon praktisch gezien. Er zijn natuurlijk een heleboel vrouwen die werken, maar er zijn ook veel vrouwen die het huishouden doen of als oma voor de kleinkinderen zorgen.

Wat maakt de Noordas nou uniek? Is dit een model voor andere actiegroepen?
Het unieke van de Noordas is dat we echt ons best doen om mensen die ervaringen hebben met kopzorgen door geldzorgen aan te moedigen om op te komen voor hun belangen. In die zin ken ik geen enkele andere groep in Amsterdam die vanuit dat oogpunt een actiegroep is. Het fijne is dat je hier allemaal mensen hebt die, weliswaar op verschillende manieren, hetzelfde hebben meegemaakt qua armoede. Je hoeft dus niet veel uit te leggen, want iedereen weet dat je soms als je hulp nodig hebt tussen de wal en het schip valt. Iedereen begrijpt elkaars emoties. Doordat we in een actiegroep zitten is het niet iets wat je overkomt, maar je bent ermee bezig om ervoor te vechten, zodat het niet ook andere mensen gebeurt. We proberen zo iets positiefs uit iets negatiefs te halen.

De Noordas vergadert iedere maandagochtend vanaf half tien in De Ark aan de Aakstraat 60-64 in Amsterdam-Noord. Je kunt je aanmelden via info@denoordas.nl of tel. 0610988550.

[illegible]

Have you experienced a burnout?
We are working on a project to better understand the experience and improve understanding of how it feels and what happens.
If you have an experience to share (whether medically or self-diagnosed), please send an email to jess@nofun.tips.

Together we will be making zines, experimental publications, and generally exploring the missing narratives on this malaise of our times. A stigma, shame, and guilt-free space for sharing and solidarity.

Diversiteit & inclusie in de muzieksector

In Cinetol zijn we sinds enige tijd bezig met het opstellen van beleid rondom diversiteit en inclusie. Hierbij stuitten we op het feit dat het nog niet eenvoudig is om de brug van theorie naar praktijk te slaan; wat betekent het om een inclusieve muziekorganisatie te zijn en wat komt daarbij kijken?

Op hier wat praktische kennis over op te doen hebben we besloten een reeks panels omtrent dit thema te organiseren. Hierbij hebben we de hulp ingeschakeld van Munira Blom (Reggae Movement NL), die betrokken is geweest bij het op de kaart zetten van diversiteit en inclusie in Paradiso en de Patronaat. Bij de reeks winnen we de kennis in van experts uit de Amsterdamse muziekwereld, die erin zijn geslaagd om positieve verandering in hun organisatie teweeg te brengen. Deze panels zijn gericht op de Amsterdamse muzieksector en mogelijk ook relevant voor andere organisaties die in hetzelfde proces zitten als wij. Daarom willen we je bij deze van harte uitnodigen om deze panels bij te wonen.

De thema's en data:

Editie 1: Van oppervlakkig naar authenticiteit // Diversiteit en inclusie in je organisatie
Spreekers: Ivette Forster (Kwaku, Keti Koti, Reggae Lake), Maurino Alarcón Seguel (Fiesta Macumba), Quico Touw (Cinetol)
Moderator: Amir Nazir
» Woensdag 19 mei // 20:00 - 21:30

**Editie 2: Safe Spaces: Diversiteit en
inclusie m.b.t. je publiek**
Sprekers: Serdar Manavoglu (Pink Istan-
boel), Helena Castro (Nachtburgemees-
ter/ClubEthics), t.b.a.
Moderatie: Jennifer Muntslag
» Woensdag 26 mei // 20:00 - 21:30

Editie 3: Wie boek je en wie niet: Diversiteit en inclusie m.b.t. je programmering
Sprekers: Munira Blom (Reggae Movement NL), Josefien van Poppel (Cinetol), meer sprekers t.b.a.
Moderatie: Angelo Bromet
» Woensdag 2 juni // 20:00 - 21:30

Praktische informatie:
De panels vinden plaats via Zoom en zijn gratis bij te wonen met mogelijkheid tot donatie. De edities zijn los bij te wonen of als reeks. Indien de maatregelen het toelaten, zullen we tijdens editie 2 & 3 ook live publiek toelaten.

Meer info: www.cinetol.nl

Every two months we organise an evening in which we discuss a particular book. Works include mainly new and older literary texts, as well as non-fiction about current social and political matters. The sessions are open to everyone and free of charge.

An Apartment on Uranus by Paul B. Preciado recounts Preciado's transformation from Beatriz into Paul B. Uranus, the frozen giant, is the coldest planet in the solar system as well as a deity in Greek mythology. It is also the inspiration for uranism, a concept coined by the writer Karl Heinrich Ulrich in 1864 to define the 'third sex' and the rights of those who 'love differently.' Following Ulrich, Paul B. Preciado dreams of an apartment on Uranus where he might live beyond existing power, gender and racial strictures invented by modernity. Preciado also considers political, cultural, and sexual transition, reflecting on issues that range from the rise of neo-fascism in Europe to the technological appropriation of the uterus, from the harassment of trans children to the role museums might play in the cultural revolution to come.

There will be no central presentation of the themes in the book. Instead, you'll discuss your views, thoughts, favourite passages, points of critique and further suggestions informally in a small group.

The last 20 minutes of the evening are spent in deciding collectively which book we will read next. You're welcome to join this discussion and to propose a book.

The discussion of 'An Apartment on Uranus' will take place either online or outdoors on **Monday 14th June at 20:00 hrs.** If you want to participate, please send an email to: readinggroup@amsterdamalternative.nl

Simulacrum is a magazine about art and culture that exists as an accessible publishing platform for students, artists and researchers in the field of art history, critical theory and cultural analysis.

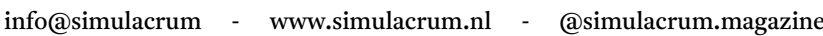
The printed version comes out four times a year, as well as interviews and articles which are published regularly on our website.

Interested in a copy,
subscription, or would
you like to write an
article?

Simulacrum is een tijdschrift voor kunst en cultuur, dat dient als laagdrempelig publicatie platform voor studenten en deskundigen binnen de kunst- en cultu- wetenschappen.

Per jaar verschijnen vier nummers, iedere keer onder de noemer van een bepaald thema, zowel als interviews en artikelen op onze website.

Wil je graag een
nummer ontvangen of
heb je ideeën voor een
artikel?

JOURNAL FOR ART,
VISUAL CULTURE,
AND ARCHITECTURE

Launch
of new issue
**SPELLBOUND:
MAGIC AND
SPIRITUAL RITUALS**
on June 11, livestream
at Felix Meritis

INFO & SUBSCRIPTIONS
www.tijdschriftkunstlicht.nl

VRIJ BETON

=

Het geluid van
Vreugde
Collectief eigendom
Mogelijkheden
Rafelranden
Creativiteit
Enthousiasme
Wilskracht
Samen zijn
Vrije ruimte

Doe je mee?
www.vrijbeton.nl

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Design by 310k.nl